

Glasilo občine

Čirkulane

Letnik 7, številka 3

December – Gruden 2013

Srečno 2014

*Želimo vam vesel božič in
SREČNO V LETU 2014*

DOGODKI IN PRIDOBITVE LETA 2013

GLASILO OBČINE CIRKULANE izdaja Občina Cirkulane. Uredniški odbor: Milena Debeljak, Nina Gabrovec, Marica Zebec, Miro Lesjak, Nataša Podhostnik. Odgovorna urednica: Tatjana Mohorko. Lektoriranje: Nataša Podhostnik. Oblikovanje in tisk: Vejica, Rado Škrjanec s. p., 041 684 910. Naslov uredništva: Občina Cirkulane, Cirkulane 58, 2282 Cirkulane, telefon: 02/795 34 20. Elektronski naslov: tajnistvo@cirkulane.si. Natisnjeno: 900 izvodov, ki jih prejmejo gospodinjstva v občini brezplačno. Glasilo občine Cirkulane tudi na internetu: www.cirkulane.si. Naslovnica: Rado Škrjanec

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Leto se počasi končuje, narava miruje in kmalu, ob prvem snegu, bo zima še nekoliko vidnejša. Tako občutimo, da se leto nagiba h koncu. Ob približevanju božično-novoletnih praznikov so se ponavadi pojavljala pričakovanja v vseh smereh in željah. Trenutna situacija pa je žal taka, da je zelo malo takega veselja ob praznikih. Za malodušje in jezo je poskrbela naša trenutna vlada, ki je žal sprejela nekaj zakonov, ki ljudem življenja ne bodo olajšali. Ti ukrepi niso samo nepriljubljeni, pač pa uničujoči za podeželje in tudi občine. Veliko obljub o boljših časih je bilo danih, pa se ti samo še vedno bolj odmikajo. Krpali bomo bančne luknje, sami pa bomo zraven tega uničeni, saj se kriza še vedno nadaljuje in ji ni videti konca. Aktualna vlada govori o ukinjanju občin, o novih davkih, kot je davek na nepremičnine, povišan DDV in drugo, kar v veliki meri negativno vpliva na podeželje, na podeželske občine, ki so do sedaj pokazale razvoj in svoj potencial. Da ne bi bile preveč uspešne, jih je potrebno ukiniti, s tem pa se zamegli marsikateri državni problem ali problem velikih občin, predvsem Ljubljane. Študije kažejo, da so ravno občine, ki imajo od 2000 do 5000 prebivalcev, najbolj ekonomične in najbolj smoterno porabljajo svoj občinski denar. To seveda ne ustreza vladajoči politiki, ki bi rada centralizirano državo, v kateri bi imeli odločitve v Ljubljani, pa mogoče še v kakšni večji občini, medtem ko bi bili kraji, kot je naš, spet pozabljeni. Upam, da prebivalci Slovenije tega ne bomo dovolili. Kriza v naši državi nikakor ne pojenja, prav ta pa prizadene velik del populacije, ki je prav na našem območju. Veliko ljudi v tej krizi ne zaupa več prav nobeni politiki, kar pravzaprav ne preseneča, saj se veliko ljudi bori za svoj vsakdanji kruh, veliko pa je tudi tistih, ki so to bitko že izgubili in so trenutno brez dela. Prepričan sem, da so bila vaša pričakovanja od države, tako kot moja, po vsej verjetnosti drugačna.

Edina tolažba v tem času je uspešno delo v sami občini. Tako kot prejšnja leta, je tudi tokrat proračun naravn

investicijsko. V letošnjem letu je realiziran v vrednosti 3.064.927,00 € prihodkov. Investicije, ki smo jih v letošnjem letu uspeli realizirati, so energetska sanacija šole v vrednosti 336.000,00 €, cesta Mali Okič-Veliki Okič v vrednosti 806.475,00 €, obnova ceste Pristava-Pohorje v vrednosti 223.520,00 €, uredili smo tudi del poti na pokopališču, posodobili javno razsvetljavo na pokopališču, uredili smo notranjost šole z učilnicami in nekaj ostalimi prostori, uredili garderobne omarice in še več manjših investicij. Občine so ta trenutek edino gonilo razvoja in poganjajo malo gospodarstvo, ki prihaja tudi iz mestnih občin v male občine ustvarjat svoj prihodek in skrbi za svoj obstoj.

Veliko je še dela na raznih cestnih odsekih, ki so potrebni posodobitve ali preplastitve. Tako bomo v naslednjem letu preplastili cesto Gradiški hum, cesto Gruškovec-Ržakov breg, cesto Levčnik-Brezovec. Energetsko bomo obnovili tudi staro dvorano, ki je potrebna obnove kljub prejšnjim vlaganjem. Uredili bi jo tako, da bo najširše uporabna.

V letu 2014 imamo predviden proračun v višini tri milijone sedemsto tisoč evrov (3.700.000 €), kar je v obdobju krize veliko. Zato, da smo te projekte dobili odobrene in sofinancirane, pa je bilo potrebno vložiti veliko dela in truda. Kljub krizi nam je uspelo pridobiti za milijon osemsto tisoč evrov, zato se bo naša občina razvijala še naprej, kar je iz planiranega proračuna tudi razvidno. Moram priznati, da je za našo občino to velik denar, čeprav se proti proračunom nekaterih večjih občin to zdi malo. Tukaj se ravno pozna kvaliteta in racionalna uporaba denarja, s katerim gospodarimo. Glavni vir financiranja naštetih projektov je evropski denar, ki smo ga uspeli pridobiti. Tako se bomo še prijavi na razpis razvoja regij s kanalizacijo Dolane in upam, da bomo tudi na tem razpisu uspešni. Na ta način bomo sredstva proračuna še povečali. Pri tem se dejansko vidi, da male občine porabljajo svoj denar veliko racionalneje kot velike, kjer se izgubljajo milijoni evrov.

Veseli me, da je občina Cirkulane

od svoje samostojnosti naprej pokazala velik razvoj. Veliko se je v tem času postorilo, zato želimo še naprej sami odločati o svoji usodi, o svojem razvoju in življenju. Upam, da to lahko trdim tudi v vašem imenu, spoštovane občanke in občani občine Cirkulane.

Prihajajoči prazniki so za marsikaterega našega občana grenak opomin, kakšno je trenutno stanje v naši državi. Zato želim vsem občankam in občanom, da najdejo delo, ki si ga želijo, in da ob naslednjih praznikih zaživijo človeka dostojno življenje. Na naši občini se bomo vsi še naprej trudili, da bo uspeh občine še naprej viden in da se bo vložen trud obrestoval in prispeval k večjemu zadovoljstvu vseh občanov.

Vsem Vam v svojem imenu, imenu Občinskega sveta in Občinske uprave iskreno čestitam ob božično-novoletnih praznikih, v želji, da se Vam uresničijo vse skrite želje. Leto 2014 naj bo preobrat z veliko uspehov, sreče, dobre volje in obilo zdravja.

Tudi letos bomo nazdravili prihajajočemu novemu letu s kuhanim vinom na novem parkirišču stadiona v Cirkulnah ob 1. uri. Lepo vabljeni na zdravico ob novem letu tudi vsi občani.

Župan Janez Jurgec

Delovanje Občinskega sveta občine Cirkulane v obdobju od oktobra do decembra 2013

Župan občine Cirkulane Janez Jurgec je v obdobju od oktobra do decembra sklical eno redno sejo Občinskega sveta občine Cirkulane. Svetniki so odločali in razpravljali o zadevah, ki sodijo v pristojnost Občinskega sveta in so pomembne za delovanje občine.

Na 20. redni seji Občinskega sveta občine Cirkulane, ki je bila dne 28. 11. 2013, so svetniki potrdili Rebalans proračuna za leto 2013, v katerem prihodki znašajo 3.064.927 EUR in odhodki 3.048.509 EUR. Na isti seji so svetniki občine Cirkulane sprejeli sklep, da gre Predlog proračuna za leto 2014 v 15-dnevno javno obravnavo, v katerem prihodki znašajo 3.624.068 EUR in odhodki 3.501.668 EUR. Občinski svet je

s sklepom potrdil Soglasje o številu in vrsti oddelkov ter zvišanju normativa otrok v zavodu OŠ Cirkulane-Zavrč, OE Vrtec Cirkulane in cene programov ter sistemizacije delovnih mest. Sprejel se je tudi Pravilnik o sofinanciranju programov in projektov drugih društev iz proračuna občine Cirkulane.

Župan je podal aktualne informacije glede izgradnje Osnovne šole dr. Ljudevita Pivka Ptuj. Pri tem je poudaril, da zakonsko stvari niso urejene, zato je Občinski svet sprejel sklep – ko se uredijo zakonske zadeve, bo občina Cirkulane pristopila k sofinanciranju izgradnje Osnovne šole dr. Ljudevita Pivka Ptuj. Svetniki so na seji potrdili sklep, da so seznanjeni s polletnim poročilom o delu Skupne Občinske uprave in Glas-

bene šole Karol Pahor Ptuj. Sprejel se je tudi sklep o razrešitvi člana Odbora za okolje in prostor in imenoval se je novi član Odbora za okolje in prostor.

Svetniki so obravnavali pobude občanov in drugih subjektov ter sprejeli sklepe. Župan je predlagal člane inventurne komisije, ki jih je Občinski svet potrdil. Občinski svet je sprejel tudi Odlok o določitvi mreže javne zdravstvene službe na primarni ravni v občini Cirkulane ter potrdil imenovanje članov Območnega razvojnega sveta Spodnje Podravje.

Na vseh sejah Občinskega sveta je župan občine Cirkulane Janez Jurgec sproti obveščal svetnike o realizaciji sklepov Občinskega sveta in poteku aktualnih investicij v občini Cirkulane.

Mihaela Fridauer

Aktivnosti vaškega odbora Gradišča

Člani vaškega odbora Gradišča smo v zadnjem času v sodelovanju z našo Občino in njenimi delavci izvedli kar nekaj aktivnosti. Ceste smo posuli z gramozom, na nevarnih odsekih smo postavili zaščitne ograje ter ob cestah požagali drevje in grmičevje.

Uredili smo tudi obstoječe oglasne panoje; postavili smo tudi novega. Ena izmed pomembnih nalog pri našem delu

je tudi skrb za varnost občanov, zato smo namestili ob cesti Gradišča-Dravci opozorilno tablo za nevarnost, saj je na tej relaciji velikokrat prihajalo do zdrsov avtomobilov zaradi spolzke ceste.

Vse krajanje pozivamo, da predsedniku vaškega odbora podajo svoje predloge za delo v naslednjem letu. Obenem želimo vsem srečno in uspešno leto 2014.

VO Gradišča

FOTO: DARKA JURGEČ

V Gradiščah je vaški odbor poskrbel za postavitev novega oglasnega panoja.

FOTO: DARKA JURGEČ

V našem obsegu dela je tudi skrb za varnost občanov, zato smo namestili ob cesti Gradišča-Dravci opozorilno tablo za nevarnost.

Srečanje vaščanov Pristave

Zadnji dan v letošnjem oktobru je bilo na kmečkem turizmu Kozarčan v Pristavi zelo veselo. V popoldanskih urah smo se vaščani zbrali, da bi se ponovno srečali, poklepetali in se poveselili.

Člani vaškega odbora in lastnik kmečkega turizma Franc Roškar so poskrbeli, da ni manjkalo ne hrane ne pijače. Pekli smo tudi kostanje, na koncu pa smo se posladkali z okusno in lepo torto, ki jo je naredila Dušanka Lazar. Srečanja se zaradi službene odsotnosti ni mogel udeležiti predsednik vaškega

odbora Stanko Korenjak, zato smo z njim stik navezali in poklepetali kar preko omrežja Skype. Zatrdil nam je, da bo vse zamujeno nadoknadil na srečanju prihodnje leto.

Ko se je začelo večeriti, se je vzdušje zelo sprostito. Zaplesali in zapeli smo ob zvokih harmonike. Otroci smo izdoblili buče, jim izrezali obrazke ter vanje položili svečke. Bilo je lepo in upamo, da bo naslednje leto naše srečanje spet tako uspešno in zabavno.

Ana Petrovič

Utrinek s prijetnega srečanja vaščanov Pristave.

Foto: AP

Zloženka ob 20-letnici Turističnega društva Cirkulane

Turistično društvo Cirkulane so vedno bili in so člani društva, ljudje, ki jih družijo ljubezen do svojega kraja, do njegove bogate dediščine in kulture. Prava srčnost, prostovoljstvo, angažiranost in vztrajnost članic in članov Turističnega društva Cirkulane se izkazuje kot dolgoletno delovanje društva.

Društvo opravlja razne dejavnosti in organizira oziroma pomaga pri prireditvah, med katerimi sta zagotovo najpomembnejši martinovanje in pustna povorka (fašenk) – letos je bila prav posebna, dvajseta po vrsti. V okviru društva od leta 2000 deluje tudi Sekcija za ohranjanje starih običajev Mali Okič-Slatina, ki s svojim delovanjem skrbi za ohranitev šeg in navad v kraju (fašenk, binkoštni pok, haloške koline, postavitev in pospravljanje klopotev, vizenica, prvomajski kres ...).

Društvo je nastalo na pobudo krajanov leta 1993. Leto 2013 je prav posebno, ne samo za člane, ampak tudi za celotno občino, saj društvo obeležuje 20 let svojega delovanja. To dejstvo ga uvršča med najstarejša delujoča društva na območju občine Cirkulane. Ker naša sredina nima dokumenta, ki bi predstavil kraj, zanimivosti in turistično

ponudbo, se nam je prav ob 20-letnici delovanja Turističnega društva porodila ideja o izdaji zloženke. Svoje delo bo pri nastajanju tega dokumenta prispeval uredniški odbor, velik del pa domačinka, strokovnjakinja z izkušnjami na tem področju, gospa Mira Petrovič. Zloženka, ki bo luč sveta zagledala v začetku leta 2014, bo obsegala 5 sklopov: 1. Predstavitev in zgodovinski pregled kraja – okolja (ga. Mira Petrovič), 2. Zanimivosti in objekti v kraju, 3. Pomembni dogodki skozi leto, 4. Reklame (predstavitev) ponudnikov/pravnih subjektov, 5. Seznam pravnih subjektov v občini Cirkulane. Kot prej omenjeno, bo v zloženki nekaj strani namenjenih tudi predstavitvi pravnih subjektov, ki bodo v zameno pripravljene prispevati določen znesek, ki bo še kako prav prišel pri oblikovanju tega, za nas težko pričakovanega in pomembnega dokumenta. Seveda je vsaka druga pomoč dobrodošla. Zato že sedaj vabimo vse, ki bi s svojo vsebino o dogodkih in zanimivostih lahko popestrili dokument, da se nam pridružijo.

Na tem mestu bi radi v čim večjem številu spodbudili in pozvali vse pravne subjekte za finančno pomoč in se jim vnaprej zahvalili za njihov prispevek, saj

se zavedamo, da nam brez njihove podpore in pomoči ne bo uspelo realizirati naše zamisli o izdaji zloženke.

Mirjana Fuks,
za pripravljalni odbor

Spoštovani lastniki gozdov!

ZAVOD za GOZDOVE
SLOVENIJE

Območna enota Maribor
KRAJEVNA ENOTA HALOZE

Zaradi uresničevanja Uredbe EU, ki določa obveznosti gospodarskih subjektov, ki dajejo na trg les, je bila z dopol-

nitvijo Zakona o gozdovih (Ur. l. RS, št. 63/2013) za prevoz lesa uvedena prevoznica, ki potrjuje izvor lesa in zagotavlja njegovo sledenje do prvega kupca.

Na zahtevo Ministrstva za kmetijstvo in okolje smo z 2. septembrom na Zavodu za gozdove (ZGS) pričeli prevoznice tudi izdajati sočasno z izdajo odločbe o odobritvi poseka izbranih dreves (»štemplanja«).

Prevoznice za les, ki je bil označen za posek pred 2. septembrom, izdajamo revirni gozdarji ZGS na zahtevo lastnika gozda. Za hitrejšo in lažje delo, prosimo, pripravite številko izdane odločbe o

označitvi izbranih dreves za posek (primer: 3408-12-2675-A001/13).

Zaradi povečanega obsega našega dela Vas pozivamo, da se pravočasno odločite izraziti željo za označitev dreves za posek in izdajo prevoznic, saj se čakalne liste daljšajo!

Dodatne informacije lahko pridobite na sedežu ZGS, Krajevna enota Haloze, Zoisova pot 5, Ptuj, v času uradnih ur (ponedeljek in sreda od 7. do 9. ure) ali na tel. 02 7800170.

Revirni gozdar:
Karli Kopušar

Najpodjetniška ideja 2013 – razpis do konca 2013

Že tretjič Manager klub Ptuj razpisuje »Najpodjetniško idejo«. Razpis je še aktualen in na pobudo dijakov in študentov so prijave možne do 31. 12. 2013. Za podaljšanje roka do konca leta 2013 smo se odločili, ker so bili dijaki in študenti z možnostjo, da se prijavijo na razpis, seznanjeni šele v začetku šolskega oz. študijskega leta. Ocenjujemo, da podaljšanje roka koristi tudi podjetnikom.

Po preteku roka za prijavo bo komisija pod vodstvom mag. Vlaste Stojak izbrala najboljšo idejo v treh različnih kategorijah. V kategoriji podjetij so to mala in mikro podjetja ter velika in srednja podjetja, v kategoriji študentov in dijakov pa bo komisija ocenjevala ideje, s katerimi v obliki kratkega poslovnega načrta sodelujejo dijaki in študenti.

Spodbujanje in promoviranje podjetniških idej je ena od aktivnosti, s katero klub sledi svoji viziji in ciljem, to je aktivno vključevanje v širšem okolju v smislu spodbude podjetništva ter razvijanja novih podjetniških idej. Razpis postaja prepoznaven v lokalnem okolju, vendar si želimo, da bi komisija ocenjevala še večje število podjetniških idej kot na preteklih dveh razpisih. Spodbuda, da podjetniki predstavijo svoje inovativne ideje, postaja tradicionalna, zato bomo z razpisi nadaljevali vsaki dve leti.

Podrobni razpisni pogoji so objavljeni na spletni strani Manager kluba Ptuj www.mkp.si. Bistveni pogoji za sodelova-

nje pa so naslednji:

- Kandidira lahko gospodarska družba ali samostojni podjetnik s sedežem na območju upravne enote Ptuj, ki je uspel realizirati izvirno podjetniško idejo v zadnjih 5 letih.
- Na razpis ni možno kandidirati z idejo, ki je na zadnjih razpisih že bila nagrajena.
- Idejo je potrebno prijaviti na obrazcu, ki je prav tako dostopen na spletni strani Manager kluba Ptuj.

Komisija bo pri ocenjevanju upoštevala izvirnost ideje in njen potencial, pričakovani poslovni učinek ter vpliv poslovne ideje na družbeno in naravno okolje.

Razpisni pogoji za dijake in študente so nekoliko drugačni. Pri njihovih idejah bodo upošteevane realizirane ali samo načrtovane poslovne ideje, zapisane v obliki kratkega poslovnega načrta. Ločeno bo komisija obravnavala prijavljene ideje dijakov in študentov. Kriterij izbora je izvirnost ideje. Novost je tudi v tem, da lahko idejo prijavi posameznik ali skupina največ treh dijakov ali študentov z mentorjem.

Z objavami v medijih želimo člani in članice Manager kluba Ptuj spodbuditi vse podjetnike, da svoje ideje prijavijo. Najboljše ideje bomo tudi nagradili. Morda so ta trenutek najbolj privlačne nagrade za dijake in študente – Talum bo zmagovalcema podelil kadrovske študentske stipendije. Zmagovalci v kategoriji malih in velikih podjetij bodo prav tako nagraje-

ni z uporabnimi nagradami, kot so: eno leto brezplačno članstvo v Manager klubu Ptuj, izobraževanje v organizaciji Štajerske obrtne zbornice, naročnina na revijo Podjetnik, pomoč pri pripravi poslovnega načrta ali projekta strokovnjakov na ZRS Bistra, alarmni sistem za poslovni prostor, kosila v Restavraciji Pan in darilni paket izdelkov za nego.

Do konca leta je še nekaj časa, vendar vam svetujemo, da s prijavo ne čakate zadnjih dni. V kolikor potrebujete dodatna pojasnila ali imate težave s prijavo na razpis, se lahko obrnete za gospodarske družbe in podjetja na naslov bistra@bistra.si ali lidija.tusek@bistra.si (kontaktna oseba: dr. Lidija Tušek Korošec, ZRS Bistra Ptuj in telefon 02 748 02 50) ter za dijake in študente na naslov darja.harb@scptuj.si (mag. Darja Harb, Revivis Ptuj in Šolski Center Ptuj).

Svečana razglasitev zmagovalcev v posameznih kategorijah in podelitev nagrad bo 24. januarja v Domu kulture – muziKafe na Ptuj.

Sodelovanje v izboru za Najpodjetniško idejo je lahko tudi dobra poslovna priložnost. Zato vabimo vse, ki ste podjetni in razvijate nove ideje ter jih uveljavljate v praksi, da se na razpis prijavite.

Predsednik MK Ptuj:
Marko Drobnič

Vodja komisije za izbor
Najpodjetniške ideje:
mag. Vlasta Stojak

Prebujena Trnuljčica

Cerkev Svete Katarine ob Beli ima za seboj pestro zgodovino, kljub temu da stavba ne šteje niti devetdeset let. Zgrajena je bila leta 1926, v času župnikovanja Janeza Vogrina, na temeljih stare cerkve, katere začetki segajo v 13. stoletje in jo je konec 19. stoletja zagrebški potres tako močno poškodoval, da ni bilo mogoče več razmišljati o njeni obnovi. Od te cerkve se je ohranil zgolj stolp s pevsko amporo.

Prvotno je cerkev služila za bogoslužja in kulturne prireditve. Med drugo svetovno vojno so jo uporabljali kot skladišče, po njej je bila nekaj časa spet prireditvena dvorana, nato pa 30 let telovadnica. Stavba je tako trideset let služila kot telovadnica, ko pa je zaradi slabega vzdrževanja postala neprimerna za izvajanje pouka športne vzgoje, je ob šoli zrasla nova dvorana. Cerkev Svete Katarine je bila odtlej prepuščena sama sebi. In le malo je manjkalo, da je ni doletela enaka usoda kot staro župnišče, ki ga je bilo potrebno zaradi varnosti nujno podreti. Da se ni uresničil črn scenarij, se moramo zahvaliti takratni občini Gorišnica in nekaterim zagnanim domačinom.

Odločilni prvi korak k

ohranitvi cerkve Svete Katarine je bil narejen v začetku marca leta 2002, ko so zagnani posamezniki iz Cirkulan, Malega Okiča in Slatine odstranili dotrajani leseni strop. Že naslednji mesec se je pričela sanacija ostrejša in zamenjava kritine. Dela, za katera je del sredstev z dobrodelnim koncertom zagotovila skupina Mladi veseljaki, so bila končana v dobrem mesecu dni.

Leta 2005 je bila cerkev končno vrnjena župniji. Farani smo skupaj z župnikom takoj začeli pripravljati načrte za njeno čimprejšnjo obnovo. Najprej smo člani Župnijsko pastoralnega sveta organizirali delovno akcijo in odstranili trhel parket. V naslednjih letih pa so se pri cerkvi opravljala samo nujna manjša popravila, medtem ko je glavnina del še čakala. Z njimi smo lahko pričeli šele lani poleti, potem ko smo v spomladanski nabiralni akciji zbrali velik del nujno potrebnih finančnih sredstev. Lani je cerkev končno dobila novo fasado in žlebove. Letos pa smo pospešeno urejali njeno notranjost in okolico. Tako ali drugače je vsak faran prispeval svoj delež k temu, da je cerkev Svete Katarine ob Beli ponovno zasijala v vsej svoji lepoti.

Arhivski fotografiji je naredil Miro Lesjak, 2002, avtor fotografije prenovljene cerkve je Franjo Tolič, 2013, avtor zimske idile je Miro Lesjak, 2013, fotografije slovesnosti ob blagoslovu cerkve 24. 11. 2013 je naredil Renato Karba.

Kot nadaljevanje priložnostne razstave, ki smo jo v Cirkulanah pripravili ob blagoslovu in ponovnem odprtju cerkvice Sv. Katarine ob Beli, smo na portalu Kamra pripravili zgodbo o zgodovini cerkve, njeni usodi v 20. stoletju in uspešni obnovi v novem tisočletju. Dostopna je na <http://www.kamra.si/Default.aspx?module=5&id=2985>.

Cerkev Svete Katarine ob Beli ima dolgo in pestro tradicijo. Nekoč opuščena in dotrajana je danes vsa obnovljena in v ponos župljanom.

Letošnja Katarinina nedelja je bila za župnijo Sv. Barbare prav poseben praznik, povezan z blagoslovom in ponovnim odprtjem podružnične cerkve Svete Katarine Aleksandrijske v Cirkulanah.

Pogled v notranjost lepo obnovljene cerkve.

KATARININA NEDELJA SLOVESNA IN PRAZNIČNA

Letošnja Katarinina nedelja je bila za našo župnijo prav

poseben praznik. Ob dveh popoldne je potekala blagoslovitev in ponovno odprtje podružnične cerkve Svete

Cerkev Sv. Katarine nekoč, pred leti, ko je bila še prepuščena sama sebi in je vidno propadala.

Svečani dogodek ostaja v lepem spominu.

Katarine Aleksandrijske v Cirkulanah. Somaševanje je vodil generalni vikar mariborske nadškofije kanonik Janez Lesnika. Bogoslužje so poleg domačega MePZ spremljali člani Godbe na pihala občine Markovci. Ob koncu maše se je vodja gradbenega odbora zahvalil vsem, ki so kakor koli pomagali pri obnovi cerkvice, še posebej pa je izpostavil večje darovalce

(botre), čigar imena bodo ostala trajno zapisana na plošči v cerkvi.

Pred in po maši so si številni obiskovalci v zakristiji ogledali priložnostno razstavo fotografij obnovitvenih del in cerkvenega posodja iz naše župnije, ki so jo pripravili Župnijski pastoralni svet župnije Sv. Barbara v Halozah, Društvo za oživitvev gradu Borl in Osnovna šola

Cirkulane-Zavrč.

Kljub temu da nam vreme ni bilo pretirano naklonjeno, je zgodovinskemu dogodku za našo župnijo prisostvovala množica ljudi od blizu in daleč. Domače gospodinje in vinogradniki so poskrbeli za pestro ponudbo peciva, kruha z zaseko in različnih pijač.

Na sam god svete Katarine je v cerkvi potekal Katarinin koncert, na katerem so

nastopile sekcije KD Cirkulane, mladinski pevski zbor OŠ Cirkulane-Zavrč in Moški gasilski pevski zbor PGD Hajdoše. Med pevskimi točkami so lahko obiskovalci, ki so kljub hladnemu vremenu dodobra napolnili cerkvico, prisluhnili še izčrpnim zgodovini cerkve, v kateri so se nahajali, ter njene predhodnice.

Mateja Muršec

Spomini, povezani z obnovo Svete Katarine

Ob nastanku lokalne samouprave so se domačini v Cirkulanah večkrat pogovarjali, da bi bilo potrebno ohraniti lep sakralni spomenik – cerkev Sv. Katarine ob Beli, kjer se skozi zgodovino omenja tudi nastanek Cirkulan. Cerkev je vidno propadala in želja po njeni obnovi

je dosti starejša od nastanka občine. V skupni občini Gorišnica je takratnemu predsedniku odbora za kulturo v proračunu uspelo zagotoviti sredstva za sanacijo strehe, a zataknilo se je že pri lastništvu, saj je bila cerkev v denacionalizacijskem postopku. Postopek vrni-

tve je potem trajal dve leti, a tisti najbolj vztrajni niso popustili. V občini Gorišnica je bila to pogosta tema pogovorov. Takratni župan Slavko Visenjok je med drugim dejal: »Začnite migati in nekaj delati, saj cerkev ni na kolesih, da bi vam jo kdo odpeljal. Ampak to marate začeti

vi, na tej strani, in ne čakati, da bo prišel nekdo drug.«

To je bila dobra motivacija za prizadevne domačine, ki so iskali vse poti, da bi Sv. Katarino rešili propadanja. V Cirkulane so uspeli pripeljati celo takratnega ministra za kulturo Jožefa Školča in mu pokazati ta kulturni spomenik. Vendar žal ni mogel pomagati, saj je bil državni proračun veliko premajhen za obnovo kulturnih spomenikov po vsej državi. Kljub temu domačini niso obupali.

Podžupan v skupni občini Gorišnica Jože Klinc iz Cirkulan je vsako priložnost izkoristil za predstavitev tega problema in se trudil, da bi le prišlo do sanacije. V letu 2001 se je odpravil celo do mojstra Antona Žurana v Gradišča in ga prosil, naj gre pogledat cerkev in pripravi spisek lesa, ki bo potreben za obnovo strehe. Prve aktivnosti so stekle in v Cirkulaneh so se o obnovi Katarine vedno več pogovarjali. Mladi veseljaki so v kulturnih novicah, ki so jih prejela vsa gospodinjstva v občini, posebej opozorili na ta biser. Jo-

žetu Klincu in Miru Lesjaku je prav to dalo še več elana in volje do dela.

Prva dela, povezana z obnovo stropa, so stekla marca 2002, vendar sta bila Jože in Miro na začetku povsem sama. Šele čez čas so se domačini pričeli zavedati, da se cerkev Sv. Katarine dejansko obnavlja. Nekateri bolj zavzeti so pristopili k prvim akcijam in postorili veliko zahtevnega in žal tudi umazanega dela. 17. aprila 2002 so že bili na delu tesarji, nato so se jim pridružili še ostali mojstri. Dela na ostrejšu so bila zaključena 17. maja 2002.

Vse to je bil dober začetek za nadaljevanje obnove, v katero so domačini vložili veliko prostovoljnih ur. Nekateri so darovali tudi materiale, denarne prispevke in priskočili na pomoč, ko je bila ta potrebna.

Zgodba obnove cerkve Sv. Katarine bo nekoč prav gotovo lep zgodovinski zapis. Začetniki obnove in tisti, ki so imeli propadajočo cerkvico ob Beli preprosto v srcu, so danes ponosni na ta izjemen

Katarinin koncert

V ponedeljek, 25. novembra, se je v župniji Svete Barbare v Halozah v obnovljeni podružnični cerkvi Sv. Katarine odvijal Katarinin koncert, prireditev v čast godu in končanju obnovitvenih del te prečudovite cerkve.

Verjetno ga ni občana, ki ni vsaj že slišal, če ne videl vseh sakralnih objektov, ki krasijo naše kraje. Na žalost pa se včasih med njimi najde tudi kak pozabljen dragulj. Eden tistih pozabljenih draguljev še je pred nekaj leti bila prav ta cerkev. Farani so skupaj s farnim župnikom naddekanom Emilom Drevom dokazali, da jim za podobo kraja nikakor ni vseeno, in temu sakralnemu objektu dali takšno podobo, da danes sije v vsej svoji lepoti.

Sam koncert so popestrili mladinski pevski zbor OŠ Cirkulane, iz domačega kulturnega društva so nastopili Mešani pevski zbor, Ljudski pevci, Tamburaši, Sestre Kopsinske in Mladi veseljaki. Večer je popestril tudi Moški pevski zbor PGD Hajdoše. Skozi program je bilo slišati bogat zgodovinski oris, ki ga je zbrala in prebrala Mateja Muršec.

Velika zahvala gre vsem, ki so kakor koli dali pobudo za obnovo, sodelovali pri pripravi in izvedbi projekta, organizacijsko in finančno. Obnovljena cerkev Sv. Katarine bo odslej s svojo novo podobo govorila, da med nami ni zamrl čut za kulturno in versko dediščino, da smo in bomo nanjo še naprej ponosni.

Nina Gabrovec

dosežek, ki jim je uspel z veliko vztrajnosti, odločnosti in truda. Kulturni biser na robu Cirkulan pa kar vabi v

svoj objem.

Po zapiskih obnove povzela T. Mohorko.

Trajen spomin na žrtve svetovnih vojn

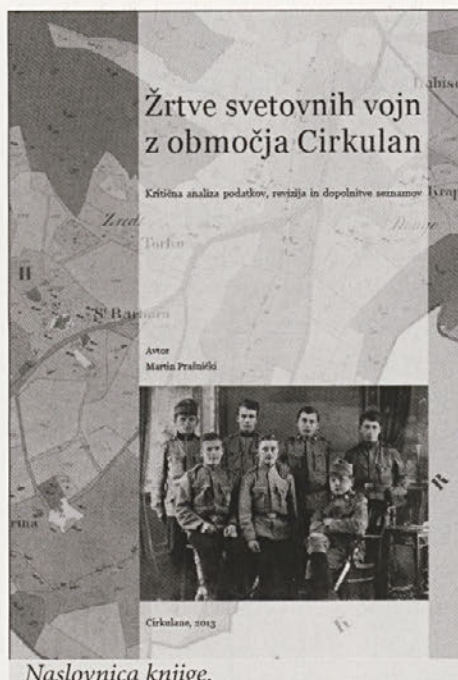
V knjižni zbirki Svet Belanov je izšla knjiga mag. Martina Prašničkega *Žrtve svetovnih vojn z območja Cirkulan*.

1. decembra letos smo na Barbarinem v Cirkulaneh javnosti prvič predstavili novo knjigo Martina Prašničkega *Žrtve svetovnih vojn z območja Cirkulan*. Izšla je v založbi Društva za oživitev gradu Borl, kot prvi zvezek v knjižni zbirki Svet Belanov, in ob finančni pomoči Občine Cirkulane.

Knjiga je plod avtorjevega dolgotrajnega raziskovalnega dela na temo žrtev svetovnih vojn, ki se ga je lotil najprej iz potrebe, da bi raziskal in razumel zgodovino svoje lastne rodbine oz. usodo nekaterih njenih članov, ki so izginili v me-

težu vojnih let. Na tej osnovi je že leta 1999 v samozaložbi izdal knjigo *Prikrivana resnica: zgodba o Martinu Davorinu Petroviču in malo zgodovine za nedelje*. V njej nam razkriva zgodbo svojega strica Tinča, ki je v neznanih okoliščinah izginil med drugo svetovno vojno v Ljubljani. Tematiko žrtev vojn je Martin Prašnički nato razvil in razširil v knjigi *Vojni luzerji: spominsko-dokumentarna zgodba o slovenskih vojakih 87. pešpolka – IR.87* (samozaložba, 2006) ter končno v knjigi *Žrtve svetovnih vojn z območja Cirkulan*.

Knjiga *Žrtve svetovnih vojn z območja Cirkulan* je vsebinsko razdeljena na dva osredja sklopa, ki obravnavata prvo oz. drugo svetovno vojno. Znotraj vsakega sklopa je najprej splošni del, v katerem so podana zgodovinska dejstva o vojnah in avtorjeva pojasnila o raziskavi; temu sledita seznama žrtev ter izbrane zgodbe in zapisi vojakov oz. žrtev. Ob koncu knjige podaja avtor tudi pregled in kritično oceno obstoječih spominskih obeležij žrtvam vojn na območju občine Cirkulane, ki so v registru nepremične kulturne dediščine Republike Slovenije

Naslovnica knjige.

z nekaterimi pomanjkljivostmi in napakami.

Osrednje mesto v knjigi pripada obema seznamoma žrtev prve in druge svetovne vojne. Pri njuni pripravi se je Martin Prašnički oprl na že obstoječe, a pomanjkljive podatke, ki jih je preveril, analiziral in dopolnil. Seznam žrtev prve svetovne vojne je v celoti rezultat njegovega lastnega raziskovalnega dela, ki ga je javnosti predstavil leta 2012 z željo, da bi dopolnili pomanjkljiv nabor imen na obeležju žrtvam prve svetovne vojne iz leta 1917, ki stoji danes na cirkulanskem pokopališču. Na pobudo nekaterih svetnikov občine Cirkulane in članov Društva za oživitev gradu Borl se je nato lotil tudi priprave seznama žrtev druge svetovne vojne, pri čemer mu je kot osnova služila raziskava, ki jo je opravila in objavila Irena Mavrič Žižek v knjigi *Cirkulane – svet Belanov* leta 2005. Pri reviziji in dopolnitvi seznama je dodal 10 novih imen žrtev, za 19 v seznamu navedenih oseb pa je ugotovil, da so vojno preživele in torej ne sodijo med žrtve. S seznama je umaknil 13 oseb, za katere ni bilo mogoče potrditi, da so iz teh krajev.

Kot ugotavlja avtor, se je končno število doslej znanih žrtev obeh vojn bistveno povečalo. Število žrtev prve svetovne vojne se je z 42 znanih povečalo kar na 124, medtem ko obsega revidiran seznam žrtev druge svetovne vojne sedaj 133 imen od prvotnih 155. Pomemben dosežek, ki ga prinašata oba seznama,

so tudi natančni in preverjeni podatki o žrtvah, ki obsegajo poleg podatkov o datumu in kraju rojstva ter smrti tudi podatke o starših, zaradi lažje identifikacije je dodano celo hišno (vulgo) ime družine, iz katere je oseba izhajala, in komentar k podatkom, ki so bili napačni, a so sedaj popravljani.

Vso tragičnost osebnih usod, ki se skrivajo za suhoparnimi podatki v obeh seznamih, nam v nadaljevanju knjige razkrivajo kratke zgodbe o nekaterih žrtvah, kakor jih je bilo mogoče zbrati in zapisati po pričevanjih svojcev ali na podlagi ohranjenih dokumentov. Razvajanemu novodobnemu bralcu se zarosi oko ob prebiranju včasih okornih, a iskrenih izpovedi vojakov, ki so se znašli na bojiščih tisoče kilometrov od doma. Tu so se dnevno spopadali z lakoto, mrazom, bolečinami in drugimi nečloveškimi razmerami, ki si jih ne moremo niti zamisliti. Domov so pošiljali pogumna pisma, da bi vsaj malo pomirili domače, pa vendar lahko v njih zaslutimo, da so v srcu gojili vroče hrepenenje po domu in strah, da ga nikoli več ne bodo videli.

Kakor je pronicljivo povedal Martin Prašnički na predstavitvi knjige, res ni pričakovati, da bi poznali podrobnosti in da bi vedeli za vsa poslednja počivališča vojakov, ki so raztresena po bojnih poljih. Zato pa v civiliziranem svetu žrtvam vojn v njihovem domačem kraju postavljajo spomenike. Spomeniki, spominska obeležja vojakom, to so znamenja tistim nesrečnikom, ki se niso mogli vrniti domov, da bi v krogu svojcev umrli in bili z njimi skupaj pokopani. Zato mora biti naš skupen cilj, da bo knjiga *Žrtve svetovnih vojn z območja Cirkulan* postala podlaga za dopolnitev in dokončno ureditev obeležij vsem žrtvam vojn v našem kraju. A tudi če se to ne bi zgodilo, spomin nanje ne bo več nikoli prepuščen pozabi. Knjiga bo ostala dragocen dokument, ki nam bo morda končno pomagal razumeti, da so bili žrtve vojne vsi njeni udeleženci in da bomo le s pieteteto do vseh žrtev potrdili svoje vrednote in moralne standarde, hkrati pa preseгли ideološke delitve, ki nas ločujejo še danes.

Naj zaključim kar z besedami avtorja samega: »Morda se bo komu zdelo, da je v knjigi preveč spominjanja in žalovanja.

Na predstavitvi knjige.

Odgovorim mu: žalost je eno od čustev – kdor ne zmore žalovanja, se tudi veseliti ne bo mogel ...«

Mira Petrovič,
Društvo za oživitev
gradu Borl

Pozdravljeni!

V navedeni knjigi pogrešam 3–5 žrtev eksplozije mine, ki so preminili v maju 1945 nekaj dni po koncu II. svetovne vojne.

Za strašno nesrečo smo izvedeli takoj drugi dan po dogodku na predvečer prejšnjega dne. To je moralo biti nekaj dni po prevratu, ko so tovrstne nesreče že skoraj ponehale. Ko sem, morda kak dan ali po nekaj dneh prišel v Cirkulane, sem videl požgano travo med cesto in cerkvijo nasproti kleti Žigove gostilne.

Ko sem dogodek nameraval podrobneje opisati v članku "S trebuchom za kruhom – še doma", sem zastoj iskal pozno po nesreči postavljeno marmorno ploščo nad mestom nesreče s poimenovanimi žrtvami. Plošča je bila velika približno 40 x 30 cm in je verjetno izginila ob rekonstrukciji ceste, čeprav je bila postavljena približno 2–3 metre nad cesto.

Priporočam, da notico objavite, starejše občane pa pozivam, če se kdo spomni dogodka, posebej pa podatkov o žrtvah, da to sporoči v vaše uredništvo ali osebno na moj naslov (josef.prasnicki@mediprem.si, tel. št. 041 665 177).

V razgovoru z avtorjem knjige sva ugotavljala, da omenjeni dogodek ni nikjer zabeležen. Ko sem o nesreči poizvedoval za moj članek, nisem naletel na nikogar, ki bi se tega zanesljivo spomnil ali kaj vedel o spominski plošči.

Jožef Prašnički

Ples nas navdušuje, razvedri, nam leze pod kožo in v dušo!

Folklorna skupina Cirkulane KD Cirkulane ni samo ples in petje, ampak še mnogo drugega. Sprva so vaje in učenje novih korakov, kasneje zabava, nazadnje pa pomembna naloga – čim bolje predstaviti in ponesti naprej svoje korenine. Naloga ni lahka, se pa trudimo, da jo skupaj uresničujemo.

Pridno vadimo že sedmo leto. Kot dokaz našega dolgoletnega truda, smo konec novembra pripravili tradicionalen šesti koncert z naslovom »Adijo, pa zdravi ostanite ... Gremo na Štajersko ...«, kjer smo zaplesali in zapeli ter predstavili, kaj pomeni v naših mislih zapustiti rodno deželo, rodni dom in se vrniti nazaj. To ljubezen do domačega kraja ter navezanost na rodno grudo so nam pomagali prikazati tudi naši gostje: Tamburaši iz Cirkulane, Mladi veseljaki in Folklorna skupina NagyatádiFűrjecskeNéptáncgyesület s sosednje Madžarske.

Postregli smo s plesi iz Razkrižja, Prlekije, Haloz in Zgornje Savinjske doline – za le-te je koreografijo postavila naša plesalka Simona Milošič. Koreografinja ostalih spletov je bila naša dolgoletna

mentorica Maja Glaser Bedenik, ki je zaslužna tudi za celotno podobo koncerta.

Skupaj smo prišli do pomembnega spoznanja, da domači dom in domača gruda nista ne majhna niti revna, temveč skozi naš pogled in spomin vedno bolj dobrodošla in zaželena. A če se vrnemo nazaj na naš večer, nikakor ne smemo pozabiti na našo publiko. Brez nje zagotovo ne bi izpeljali večera v takšnem vzdušju, kot smo ga sedaj, ko nam je uspelo napolniti dvorano do zadnjega sedeža. Kar nam največ pomeni, je zagotovo iskren in bučen aplavz. To je naša največja nagrada, plačilo za ves trud, elan za nadaljnje ustvarjanje in cilj, ki ga dosegamo s slehernim nastopom, doma in drugod. Zelo smo ponosni, da sta ples in pesem segla v srca občinstva, kot sta segla v srca tudi nam.

Zdaj zares poznamo tisti občutek, ko enostavno vemo, da delamo pravo stvar, da smo se prav odločili, da smo na pravi poti. Vemo, da sta delo in ves trud poplačana in da je cilj, za katerim strimimo, nekaj, kar nas navdaja z veseljem, entuziazmom in radostjo. Če še morda niste uspeli spoznati teh občut-

Vsi nastopajoči na cirkulanskem odru na šestem koncertu domačih folkloristov.

Koncert s člani FS Cirkulane začeli s spletom plesov iz Razkrižja.

kov, potem le vprašajte naše člane, saj oni dobro vedo, o čem govorim.

Res je, da smo začeli skromno, a razvili smo se v veliko skupino plesnih parov, pevk in pevcev. Želimo si le, da bi še naprej delovali tako

dobro, kot smo do danes, in da bi morda nekega dne tudi kdo izmed vas ponosno rekel: »Jaz sen se tudi nekda pri vareški folklori süko!«

Nina Gabrovec

Foto: Arhiv FS Cirkulane

Plesalke in plesalci z mentorico Majo Glaser Bedenik.

Tako so se urno vrteli naši prijatelji z Madžarske.

Na Barbarno v Varežu

Na prvo decembrsko nedeljo je pri Sveti Barbari v Cirkulanh potekala 6. tradicionalna prireditev ob godu farne zavetnice sv. Barbare. Na Barbarno nedeljo je bilo na trgu pred cerkvijo živahno, saj je potekal semanji dan, ki so ga člani Društva za ohranitev gradu Borl tudi letos povezali z zanimivimi spremljevalnimi dogodki.

Praznovanje se je začelo z zgodnjo sveto mašo v župnijski cerkvi, s tradicionalnim jutranjim oznanilom v Varežu, nadaljevalo pa s semanjim dnem, pritrkavanjem zvonov, pozno sveto mašo in spremljevalnimi dogodki. Zbrano

množico obiskovalcev sta pozdravila in nagovorila zgodovinska lika – grof Jurij Friderik in grofica Marija Barbara Sauer z gradu Borl, v Halozah pa se je tistega dne mudila še plemenita gospa Eleonora Sobjeska z Rihemberka in Struge z oficirjem Borimirjem. Pri Barbarnem sta se jim pridružila tudi Jakob Breuner Markovski in grof Falski, oba s posebnim namenom in pozdravom, kar so župljani lahko tudi slišali.

Skupaj so se sprehodili med stoj-

nicami, si ogledali posebno sejmsko ponudbo, ustavili so se še pri glavnem kuharju.

V kulturni dvorani je opoldan potekala predstavitev knjige mag. Martina Prašničkega z naslovom *Žrtve svetovnih vojn z območja Cirkulan*, ki jo je izdalo Društvo za oživitev gradu Borl ob finančni pomoči Občine Cirkulane. Zbrani so lahko ob tej priložnosti poslušali čudoviti glas Eleonore – Bojane Čibej, ki je zaigrala tudi na kitarsko lutnjo.

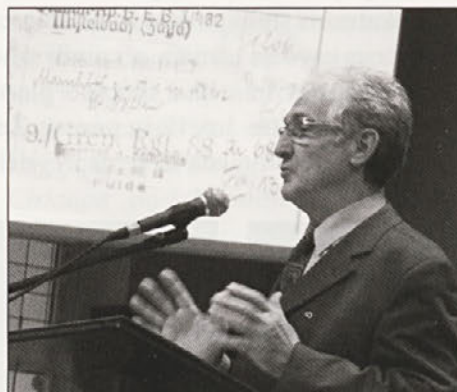
Besedilo in foto: TM

Grof Jurij Friderik in grofica Marija Barbara Sauer z gradu Borl sta bila najprej pri pozni maši v župnijski cerkvi.

Grofovski par je obiskala tudi Eleonora Sobjeska z Rihemberka in Struge z oficirjem Borimirjem.

V kulturni dvorani so na Barbarno pripravili predstavitev knjige *Žrtve svetovnih vojn z območja Cirkulan*, avtorja mag. Martina Prašničkega, ki jo je izdalo Društvo za oživitev gradu Borl ob finančni pomoči Občine Cirkulane. (Foto: Jernej Golc)

V Cirkulanh je sejmarila Barbara, ponudba pa je bila tudi letos skromnejša, a za te kraje dovolj obsežna in pestra.

V kuharjevem loncu je bila slastna "kožolna župa" (fižolova juha).

Brez dajatev in barantanja tudi letos pač ni šlo.

*Čaroben čas božiča naj vam nasuje čudežev,
ki bodo v novem letu lepšali trenutke vašega življenja.*

*Ljubezen, mir in zadovoljstvo
naj naselijo vaša duša, telo in duha.
V upanju na skupne uspehe v prihodnje
vam želimo prijetno praznovanje
božičnih in novoletnih praznikov
v krogu najdražjih.*

Učenci in kolektiv OŠ Cirkulane-Zavrč

»Le kaj prinaša mesec december?«

Kot bi bilo še včeraj, se spominjamo vstopa v novo šolsko leto, sedaj pa nam na vrata že trka veseli december in vse dejavnosti, ki so povezane z njim.

Še preden pa Vam razkrijemo, kako prazničen bo naš december, nam dovolite, da Vam predstavimo naše aktivnosti, ki smo jih dosedaj že uresničili.

Meseca oktobra smo otroci praznovali »Teden otroka« z letošnjo tematiko »Kako je biti otrok v današnji družbi?«. Tako so se v našem vrtcu in okolišu zvrstile številne dejavnosti, ki se jih otroci vrtca radi udeležimo. V samem začetku tedna smo spoznavali ljudske plese, glasbila, pesmi in igre, ki so se jih nekoč igrali naši dedki in babice. Seznanili smo se s tujim jezikom (angleščina) in ponosno lahko povemo, da smo nekaj angleških besed že usvojili. Nadaljevali smo z obiskom knjižničarke v našem vrtcu ter se seznanili s pravilnim in lepim vedenjem o knjigi. In ker so v našem vrtcu nekatere knjige že zelo poškodovane, smo se odločili, da si uredimo popravilnico knjig in poskrbimo za lepšo obnovo naših knjig. Veliko smo se pogovarjali o pomenu prijateljstva, se spomnili, kaj pomeni biti srečen ali žalosten in temu namenu primerno uredili tudi plakat, ki je krasil naš veličasten hodnik. V sredini tedna smo imeli možnost druženja s policisti in otroci ter učiteljicami iz OŠ Cirkulane-Zavrč. Ob veselem druženju smo vzpostavili nova prijateljstva ter cestišče pred samim vrtcem čarobno poslikali s kredo. V četrtek smo se odpravili na daljši pohod z malico v nahrbtniku, si ogledali sprejem prvošolčkov v šolsko skupnost ter obiskali gospodinje, ki so nam ponovno spekle odlični krompirček ter slano pecivo.

Kmalu za tem je sledila jesenska delavnica s starši in koštanjev piknik na našem dvorišču. Priznati moramo, da smo se tudi tokrat odlično izkazali, saj so bile končane umetnine prava paša za oči. Ob vsem ustvarjanju, pogovoru in smehu pa smo si seveda morali privoščiti še malce razgibanega duha

Druženje s policistom ob tednu otroka.

Adventni venček.

na našem dvorišču. Medtem ko smo otroci pridno tekali in se igrali na otroških igralih, so se tudi letos naši očetje odlično izkazali ob peki koštanjev.

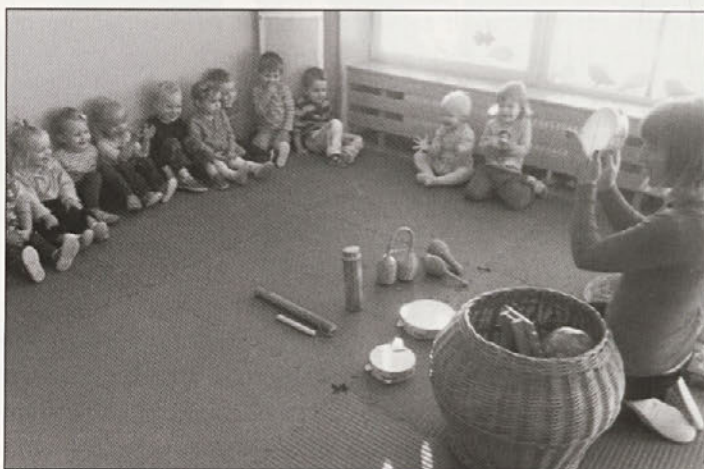
*Folklorna dejavnost v vrtcu.**Leseni možičlji so bili zelo prikupni.**Redno razgibavanje v naši telovadnici.*

Tudi v letošnjem letu so nas že razveseli gledališčniki iz Maribora in nam pričarali »Pisano jesen« kar pod našo streho. Priznati moramo, da se jih vedno znova razveselimo, saj so zgodbi, ki nam jih odigrajo, vedno bolj domiselne, poučne in prijetne.

Prav tako smo že izvedli evakuacijsko vajo skupaj z našimi gasilci in otroci iz

osnovne šole. Če smo bili nekateri malce plahi ob glasni gasilski sireni, smo pa nadvse budno spremljali prikaz gašenja olja ter se dobro poučili o pravilnem ravnanju.

Meseca novembra smo imeli možnost zaužiti tradicionalni slovenski zajtrk, zato smo v ta namen gostili čebelarje iz domačega društva. Tako smo obudili zna-

*Jesenska delavnica s starši.**Na jesenski delavnici ustvarjali skupaj s starši.**Spoznavanje glasbil.*

nje o nastanku medu, se s čebelarji pogovorili, jim postavili nekaj vprašanj, si ogledali krajši izobraževalni film ter se posladkali z medom, jabolki, domačim kruhom iz krušne peči in mlekom.

Pridno smo pričeli tudi z umivanjem zobkov ob pomoči tete Helene. Naš drugi obisk je bil dokaj pogumen, temeljito pregledan ter očiščen. Seveda pa za zobke redno skrbimo tudi sami in z veseljem sežemo po zobni ščetki.

Letos smo v našem vrtcu prvič izvedli tudi »Dan odprtih vrat« za vse tiste otroke, ki niso vključeni v naš vrtec. Tako so imeli, otroci in njihovi starši, možnost seznaniti se s potekom dela v vrtcu, spoznati vzgojiteljice in otroke, si ogledati delo v posameznih oddelčnih skupinah ter ustvarjati v avli vrtca.

In kaj nam prinaša mesec december? Jesensko dekoracijo vrtca smo že

pospravili in se z velikim zagonom lotili zimskih opravil. Tako smo si v prvem tednu naredili svoje adventne venčke, se pogovorili o zimskih oblačilih, okrasili že nekaj novoletnih jelk, obenem pa si že ogledali lutkovno igrico »Praznična lučka«.

Tudi letos bomo pričakali prihod Dedka Mraza, še prej pa si ogledali lutkovno predstavo z naslovom »Prigode snežka Snežaka« in sodelovali na koncertu osnovne šole in vrtca. Prav tako bomo v prihajajočih dneh izvedli božično-novoletno delavnico s starši, kjer bomo poskrbeli za novoletne okraske na naši jelki in našemu vrtcu pričarali zimsko idilo ter pripravili prostor za kakšno majhno darilce.

Torej, čaka nas še veliko lepega in zanimivega dela. Če nas je pod novoletno jelko pričakalo kakšno darilce, v dokaz,

da smo pa vendarle bili pridni in pogumni, Vam zagotovo povemo v našem naslednjem javljanju, ko bomo otroci za nekaj centimetrov zagotovo že zrasli in za seboj dokončno pustili kakšno plezničko več v košu.

In ob koncu, dragi naši veliki in majhni prijatelji, nam dovolite, da Vam tudi tokrat zaželimo vse dobro in prijetno v letu, ki prihaja. Skupaj poskušajmo pozabiti na tiste stvari, ki so nam kdaj pričarale slab dan ali šibak trenutek. Mi bomo v novo leto, leto 2014, stopili z velikim korakom. Korakom, ki bo prijeten, pogumen in odločnejši. Pa poskusite tudi Vi!

Besedilo in foto:
Kolektiv Vrtca Cirkulane

Praznični december

Pričel se je mesec december, ki je za nas otroke še prav posebej vesel mesec, saj nestrpno pričakujemo dobre može z darili. In kaj si želimo prvošolci?

- dojenčka, posteljico, oblekice in voziček za dojenčka (Ana Z.)
- morsko deklico, ki se ji sveti rep, in dosti prijateljev (Ela)
- punčko in da nam ne bi poplavilo hiše, da ne bi bilo požara (Ana)
- robota in avto na daljinca, kapo (Aljaž)

- barbiko in barbi hišo, igračko kužka (Maja)
- da bi vsi ljudje imeli dovolj hrane in medvedka (Ajda, Lea)
- dosti prijateljev in lego Nindžago (Tim)
- lego kocke in B-Damana (Ama-dej)
- robota na daljinca (Žiga, Tilen)
- svinčnik in male konjičke (Teja)
- avto na daljinca in lego kocke (Žan)

- sestavljivega Rorija (Andraž)
- pravega psa ali muco (Amila)
- motor na daljinca in barvice (Lan)
- avto na daljinca (Tadej)
- avtoprikolico (Anže)
- malega kužka (Erika)
- barbiko Arielo (Mateja)
- vlak na baterije (Lars)
- igračko zajčka (Nina)
- štopiljke (Anže)
- barbi hišo (Katja)

Julija Maučič, 2. a

Lara Žula

Božičkova delavnica

Bil je božični večer in Božiček je ta dan imel polno dela. Božičkova pomočnica Mila je pridno odpirala pisma in beležila otroške želje. Palčki so zavijali, pisali naslove in dobro poslušali Milo. Božiček pa je ta čas lahko počival, saj ga je čakala dolga pot. Naenkrat pa palčki in Mila nikjer niso našli lesenega konjička za punčko Saro. Sedaj pa so imeli premalo časa, da bi izdelali novega lesenega konjička. Palček Garfild, ki je stal na lestvi, da bi dajal igrače, je rekel palčku Gašperju, naj grozno novico pove naprej. Tudi palček Gaber se je strinjal, da Sara ne more ostati brez darila, saj je bila ravno ona najbolj pridna to leto. Gaber je povedal, da bo šel po Božička. Potrkal je na vrata Božičkove pisarne. Božiček se je tako prestrašil, da ga je dvignilo v zrak, ga vrglo na tobogan in spustil se je po toboganu v delavnico. Palček Gaber je Božičku povedal, da ni lesenega konjička za Saro. Božiček pa je naročil, da morajo takoj narediti novega. Vsi palčki so žagali, brusili, zabijali ... Točno ob 22. uri jim je uspelo. Konjička so hitro zavili in napisali naslov. Darilo so dali na sani. Božiček je z Rudolfom najprej obiskal Avstralijo, nato pa so leteli nad Slovenijo in punčka Sara je dobila svoje darilo. Sara se je darila zelo razveselila. Vesel je bil tudi Božiček.

Katarina Golc, 4. a

Tilen Resman, 2.a

Najboljši božič

Nekoč je živela deklica po imenu Lara. Bila je zabavna in smešna. Na nek božični večer se je zelo dolgočasila. Zvečer, ko bi morala v posteljo, je zaslišala čudne glasove. Šla je pogledat in bil je Božiček. Povedal ji je, da potrebuje pomoč. Lara je rekla, da mu bo z veseljem pomagala. Usedla se je na Božičkove sani in že sta hitela na severni pol. Ko sta prispela, ji je Božiček povedal, da ima premalo škratov. Zato jim je Lara še bolj pomagala, ko so izdelovali darila. V shrambo daril sta se pretihotapila zlobna škrate, ki sta izdala Božička. Ko sta Lara in Božiček vstopila v shrambo daril, sta videla, da so vsa darila izginila. Božiček je Lari ves žalosten povedal, da brez daril ne bo pravega božiča. Lara je Božičku obljubila, da bo poiskala vsa darila. Odkrila je brlog zlobnih škratov. Počakala je, da sta zaspala, in šla čisto tiho po prstih do daril in jih vzela. Božiček se ji je zahvalil, ker mu je pomagala. Odpeljal jo je domov in ji voščil vesel božič. To je bil Larin najboljši božič doslej.

Rebeka Štumberger, 4. a

Od zrna do kruha

Teme naravoslovnega dne Od zrna do kruha smo se v osmem razredu lotili resno, če že ne skoraj raziskovalno. Zadalimo si nalogo, da bomo o opravilih, vezanih na setev, žetev, mlatev, mletje in peko kruha, poizvedeli čim več. Predvsem pa se bomo pustili poučiti od starejših sorodnikov in občanov, kako so ta dela opravljali nekoč.

Najprej smo malo pobrskali po spletnih straneh. Ja, saj vemo, da je to grda navada ali že skoraj razvada, čeprav se na spletu najde marsikaj zanimivega.

Že kakih štirinajst dni prej so učenci dobili vprašalnik z napotki, koga naj povprašajo, kaj naj povprašajo in prosijo za razlago ter naj naredijo kakšno fotografijo orodij in naprav, namenjenih setvi, žetvi, peki ... ali pa izposojijo kakšno na izposojajo.

Seja (sejača). Fotografirala Nina Gorenjak, oktobra 2013.

Zrnska skrinja. Fotografiral Blaž Belšak, oktobra 2013.

Učenci so se potrudili. Večina jih je vestno izpolnila vprašalnik s pomočjo svojih starejših sorodnikov. Tudi to je bil eden izmed namenov naravoslovnega dne, sodelovati s starejšimi, ki so – pa se tega premalokrat zavedamo – prava za-

kladnica znanja in izkušenj. Nina in Blaž sta prispevala še nekaj slikovnega gradiva, posebej pa smo bili veseli Tadejeve babice in Blaževe sorodnice, ki sta nas vsaka po svoje popeljali v preteklost in nam opisali, kako so nekoč pridelali "ljubi kruhek".

Tako nam je Anica Černivec v pristnem haloškem narečju in v oblačilih, kakršna so ženske nosile v preteklosti, skozi slikovno gradivo približala pot od semena do kruha. Bila je skoraj mala gledališka predstava. Tako mimogrede pa nas je poučila, da so otroci nekoč imeli do dela in hrane drugačen odnos. Pa tudi vzgoja otrok je bila drugačna.

Upokojena učiteljica Anica Gomilšek nam je poleg opisa poti od zrna do kruha povedala še marsikaj zanimivega o življenju iz časa njene mladosti. Dotaknila se je tudi težkih časov, ki so ljudi prisilili k odhodu od doma v iskanju manj trde skorje kruha.

Če povzamemo nekaj rezultatov anketnega vprašalnika, izvemo, da so bili sogovorniki v glavnem straši in stari starši.

Na vprašanje, katera žita so sejali v času njihove mladosti, so vprašani odgovorili, da se je poleg koruze največ sejalo pšenico in ječmen, sledita ajda in žito (rž); v manjši meri oves in proso.

Način sejanja je bil ročen, pri tem se je uporabljala posebna iz slame ali koruznega ličja pletena košara z eno naravnico ali ročajem – seja. Nekoliko mlajši izprašani pa omenjajo že strojni način sejanja žitaric.

Način žetve je bil najprej ročen s srpi ali z za ta namen prirejeno koso, pozneje so žetev in spravilo zrnja in slame nadomestili kombajni. V vmesnem obdobju pa so za košnjo in vezanje v snope uporabljali tudi v ta namen prirejene kosilnice.

Pred množično rabo kombajnov se je snope omlatilo s cepmi, pozneje z mlatilnicami. Omlateno zrnje pa se je ločilo od plev s siti (redosi) ali vetrnjaki.

Žetev, nastanek fotografije po oceni 1962. Sliko hrani Ivo Zupanič.

Žrmlje. Fotografiral Blaž Belšak, oktobra 2013.

Zrnje se je porabilo za hrano – zmljeli so ga v moko. Le malo zrnja se je porabilo za krmljenje živali. Včasih so ga kaj prodali na kmetijskih zadrugah.

Zrnje so hranili v lesenih skrinjah – zrnjskih skrinjah. Zrnje 'se je peljalo' v mlin ali se je zmljelo doma z žrmljami. Pri Černivčevih v Brezovcu še hranijo skrinjo za zrnje in žrmlje.

Slamo žita (rži) so uporabljali za pokrivanje streh (slamnate strehe), ostalo slamo pa za steljo živini in redko tudi kot živalsko krmo.

Iz moke so prvenstveno pekli kruh, peciva, testenine, žgance in podobne dobrote, ki danes že nekoliko izginjajo z naših jedilnikov. Na srečo se po zaslugi društva gospodinj ohranjajo in ne izginjajo v pozabo. Poskrbeti je samo potrebno, da bo to bogato znanje preneseno na mlade.

Iz prispevkov učencev 8. a zbral
Ivo Zupanič.

Želje ob novem letu:

- želim si, da bi zapadel sneg; delala bom snežaka (Valentina Juhart)
- želim si, da bi znala pisati in tekoče brati (Nela Brlek)
- želim si bleščečo oblekico (Zala Fridauer)
- želim si, da bi za božič snežilo (David Jurgec)
- želim si obiskati botrico (Tamara Emeršič)
- želim si, da bi bila srečna (Taja Štumberger)
- želim si, da bi z družino za novo leto šli na sprehod (Tjaša Bratušek)
- želim si, da bi božične počitnice preživel lepo (Tilen Reisman)
- želim si, da bi za novo leto videl ognjemet (Sebastjan Kokot)
- želim se naučiti igrati harmoniko (Žan Feguš)
- želim si, da bi bil najboljši nogometaš (Nik Brlek)
- želim si, da bi znala računati (Eva Šegula)
- želim si, da bi se z atijem in mami sankali (Jan Vidovič)
- želim si, da bi obiskala babico za cel teden (Julija Maučič)
- želim si, da bi znal računati do 100 in želim si dobrih ocen (Blaž Milošič)
- želim si, da bi se dobro učil in da bi bila moja družina zdrava (Aljoša Milošič)
- želim si, da bi bil moj bratec ali sestra zdrava (Tian Fajfar)
- želim si, da bi se imeli z družino radi in da bi z mamico hodile na sprehode (Lara Žula)
- želim si, da bi znala lepo pisati in dobro računati; rada bi zmagala na krosu; želim si sneg in božič (Neja Kelc)
- želim si, da bi se naučila nemško in angleško; želim si, da hitro pride Božiček (Lana Strelec)
- želim si, da bi se naučila brati in da bi bila moja družina srečna (Nina Kranjc)
- želim si računati in želim si, da bi dolgo trajala zima (Lucija Križanec)
- želim se naučiti računati do 100, želim si čim več druženja z mojo družino, prijateljem pa želim srečo (Nik Arbeiter)
- želim si, da bi se naučila računati, igrati odbojko in čim prej okrasiti smrekico (Sara Žula)
- želim si, da bi hitro zapadel sneg in da bi čim hitreje prišel božič; moji družini pa želim srečo (Maja Zavec)
- želim si, da bi hitro prišel božič in da bi se naučil abecedo nazaj (Tilen Kolednik)
- želim si, da bi bil bolj priden in da bi bili vsi moji prijatelji in družina zdravi (Niko Zamuda)
- želim si, da bi bila moja družina srečna; želim si, da bi se dobro naučil brati in da bi s svojo družino doživel čim več pustolovščin (Alen Križnjak)
- želim si, da bi se naučila brati in računati (Janja Mendaš)
- želim si veliko snega, svojim sošolcem pa, da bi bili dolgo prijatelji in da bi bili zdravi (Katarina Križanec)

Vsem vam pa kličemo: »V LETU 2014 BODITE ZDRAVI IN SREČNI.«

Učenci 2. a in 2. c z učiteljicami

Romeo in Julija naših dni

Lana je bila sedemnajstletna punca. Imela je okrogel obraz, temno rjave dolge lase, modre oči ter majhen nos in usta. Lana je bila zelo prijazna punca, hkrati pa je bila tudi zelo divja. Za šolo se kaj preveč ni zanimala, saj ni imela rada učenja. Pred nekaj leti jo je zapustil oče, prav tako je zapustil njeno mamo in brata. Ker pa je mama veliko delala in je brat živel v Ameriki, je bila veliko sama doma. V šolo je velikokrat zamudila in ni delala domačih nalog ter ni sodelovala pri pouku.

Lana je nekega ponedeljka, tako kot vedno, zamujala k pouku. Prvo uro so pisali test. Na hitro si je oblekla nove kavbojke in majico. Pripravila si je torbo. Ker je stanovala v bližini šole, je nekaj stvari nesla kar v rokah. Ko je prišla v šolo, se je zaletela v nekega fanta. Tega fanta še nikoli ni videla. Bil je nov na šoli. Vse stvari so ji popadale po tleh. Fant ji je stvari pomagal pobrati in zazrla sta se drug drugemu v oči. Lana je čutila nekaj posebnega. Umaknila je pogled in stekla v učilnico. Na srečo še tam ni bilo učiteljice. Med reševanjem nalog je razmišljala o srečanju z neznanim fantom. Minevale so ure. Med šolsko malico je učiteljica predstavila novega fanta. In tam je bil ... Anej. Fant, o katerem je razmišljala že nekaj ur. Anej je imel črne lase, zelene oči, majhen nos in usta. Vse punce so ga hotele spoznati, a se je prebil do nje in jo povabil na kavo. Seveda je privolila. Ob kavi sta se pogovarjala o šoli in zvedela je, da bosta hodila v isti razred. Po nekaj dneh jo je Anej povabil na piknik. Bila je presrečna. Za Aneja se je lepo uredila. Tam je bilo zelo romantično in vprašal jo je, če bi postala njegovo dekle. Privolila je. Anej je Lano pospremil domov in povabila ga je naprej. Noč sta preživela skupaj. Zjutraj sta se odpravila v šolo, po pouku pa sta šla vsak po svoje. Aneja je oče doma presenetil s šokantno novico, da se mora preseliti v Mehiko. Ko je novico povedal Lani, je bila šokirana. Jokala je celo noč. Naslednjih nekaj dni sta z Anejem preživela skupaj. Prišel je dan, ko sta se morala posloviti. Ko se je Anej vkrcal na letalo, je občutila slabost. Mislila je, da je to normalno. Prišla je domov, pozdravila mamo ter začela krvaveti iz nosu. Padla je v nezavest. Mama je poklicala reševalce. Lana se je zbudila v bolnišnici in ob sebi zagledala objokano mamo. Povedala ji je, da ima tumor in da je noseča. Reklji so ji, da če splavi, bo imela tri mesece več življenja. A ni hotela splaviti. Poklicala je Aneja in mu povedala, da je noseča. Bil je šokiran, odložil je slušalko. Čez nekaj mesecev je pozvonilo in Lana je pred vrati zagledala Aneja. Objel jo je, ona pa mu je s hladnim glasom rekla, naj se usede, saj mu mora nekaj povedati. Povedala mu je, da ima tumor ter da bo za njenega otroka skrbela mama. Strinjal se je. Vsak dan ji je stal ob strani in ji bil v oporo. Prišel je dan, ko je Lana morala v porodnišnico. Rodila je punčko. Dojenčico so ji položili v naročje. Poljubila jo je, rekla »Ana« ter umrla.

Šele po pogrebu si je Anej priznal, kako zelo je Lano ljubil. Ko je držal Ano v rokah, je spoznal, da ima vsaj eno svetlo točko v življenju.

Marina Levanič, 9. a

Sara Žula, 2. c

Simon Petrovič, 3. a

Maja Zavec, 2. c

Nenavaden dan

Zjutraj se zbudim, se dan mi zdi čisto fin.
Zlezem iz postelje in zazeham.
Rečem si, da bo danes nenavaden dan,
saj imam srečanje na jasi s srako Jako.

To je prava tatica,
v svoji hiši ima veliko stvari, ki so prava špica.

Iskat grem svojo ruto,
ki mi jo je ukradla z glave, kar tako iz zabave.
Na poti še srečam zajca,
ki prav tako k sraki tanca.
Njemu je odnesla čisto pravo ... zeljno glavo.

Hitro vzamem svojo ruto in zbežim domov.
Doma me čaka še naloga,
poštevanka in abeceda – ta nadloga.

Res nenavaden dan je za mano,
zdaj me čaka le še spanje in
v maminem naročju crkljanje.

Kaja Belšak, 4. a

Veverica in lisica

Nauk: Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.

Nekega vročega dne je veverica vsa vesela poskakovala po drevesih. Med poskakovanjem je skočila na drevo, pod katerim je domovala lisica zvitorepka, ki že tri dni ni našla nič za pod zob. Vsa sestradana je ležala pred svojim brlogom in opazovala veverico na drevesu.

Prijazno jo je pozdravila: »Dober dan, botra veverica, kam pa kam tako brezskrbno?« Veverica ji je veselo odvrnila: »Iščem si hrano za zimo!«

»Kaj res?« ji je odvrnila lisica, ki bi jo z veseljem pojedla za kosilo.

Z nežnim glasom jo je nagovorila: »Veš, ravnokar sem se vrnila iz sosednjega gozda in srečala lovca s psom. Zelo sem se ga prestrašila in pritekla domov. Mislim, da je najbolje, če tudi ti prideš v moj brlog in se skriješ pred lovcem.«

Veverica je vsa prestrašena splezala po drevesu navzdol in res zagledala lovca s psom. Lačna lisica je zbežala v svoj brlog, veverica pa nazaj na vrh drevesa in opazovala, kako je pes pregnal lačno lisico iz brloga. Lovec je lisico ustrelil. Takrat je veverica spoznala, da jo je lisica hotela zvabiti v brlog zato, da bi jo pojedla za kosilo. Rekla je: »Vidiš, lisica, kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.«

Nejc Kralj, 7. a

Nino

Sem Nino in večkrat grem v kino,
ker rad gledam film Lino.

Ko pride Nino iz kina,
poje sladki krožnik čokolina.

Zjutraj se Nino zbudi z vročino,
mama pa mora sama v trgovino.

Nino Kokol, 3. r.

Naša družina

V naši družini smo štirje člani. Ati Jernej je po poklicu informatik, mamica Sonja pa ekonomistka. Oba delata v Poslovnem centru Halo. Sestrica Katarina je stara šest let in hodi v prvi razred. Hodi tudi v glasbeno šolo na Ptuj in igra violino. Jaz sem Mateja. Stara sem osem let in hodim v tretji razred. V glasbeni šoli se učim igrati violončelo. Stanujemo v Pristavi. Imamo se zelo radi.

Mateja Golc, 3. r.

Čistko, Zdravko in Zobek

Čistko in Zdravko sta zobka in sta velika prijatelja. Vsako jutro in vsak večer se pridno in natančno umivata. Sta lepa in zdrava zobka.

Nekega jutra sta srečala nesrečnega Zobka. Povedal jima je, da ga nihče ne mara in da nima nobenih prijateljev. Rekla sta mu, naj se redno umiva, da bo lep in bleščeč. Zobek ju je ubogal. Vsak dan je postajal lepši in vedno bolj bleščeč. Čistko in Zdravko sta postala njegova prijatelja. Tudi drugi zobki mu niso več nagajali. Bil je srečen in imel je veliko prijateljev.

Manuela Rihtarič, 3. r.

Moja soba

Moja soba je velika. V njej so pisalna miza, postelja, omara in police. Na policah so knjige, pokal in medalje. Na stenah imam slike, plakate in dve majhni ogledali. Na stropu je luč. V omari imam različna oblačila. Na pisalni mizi imam svinčnike, barvice, namizno svetilko in podlogo. V moji sobi preživim veliko časa.

Zala Horvat, 3. r.

Mai zmaj

Sem Mai zmaj,
po zraku letim,
se sladko smejim
in kar naprej hitim.

Mai Mlinarič, 3. r.

Muca

Muca se jezi,
ker miške ne ulovi.

Vse dni na preži stoji,
kuža se ji smeji.

Muca reče: Čakaj, ti!
Kuža pa prestrašen zbeži.

Iva Petrovič, 3. r.

Jesen

Listje na drevesih že rumeni,
jeseni k nam se mudi.

Zunaj dež pada,
jaz pa igrala bi se rada.

Sonček hitro zaide,
po hladni noči mrzlo jutro pride.

Eva Cafuta, 3. r.

Naš kuža

Naš kuža laja,
ko ne aja.

Rad veliko je,
čeprav ne sme.

Pri sosedu se potepa,
ko je moker,
rad se stepa.

Imamo ga radi,
vsi okrog njega smo nasmejani.

Segal Levanič, 3. r.

Dež

Če je oblačno,
doma je žalostno in mračno.

Ko močno dežuje,
plaz lahko nam hišo zasuje.

Kadar pa sneži,
se meni zvečer spat ne mudi.

Andreja Štumberger, 3. r.

Jaz sem konj

Jaz sem konj,
ti pa ne.
Ti me jahaš,
jaz pa tebe ne.

Jaz v galop drvim,
ti pa ne.
Jaz sem hiter,
ti pa ne.

Jaz sem važič,
ti pa ne.
Le kaj ti bi dal,
da lahko bil bi konj
in bi na glas kopitljal.

Karolina Majhen, 3. r.

Jaz sem muca

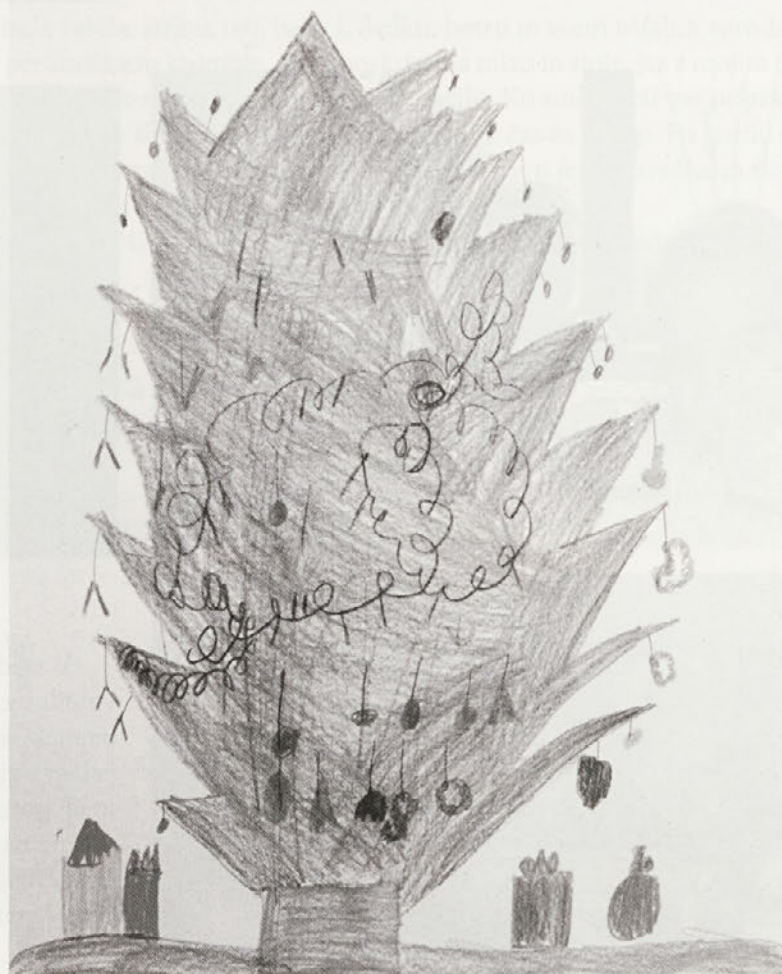
Jaz sem muca,
ti pa ne.
Jaz mijavkam,
ti pa ne.
Jaz ti nagajam,
ti pa meni ne.

Ti me vlečeš za rep,
jaz pa tebe ne.
Mleko radi pijeja obe.

Zala Bedrač, 3. r.

Taja Štumberger, 2. a

Zala Fridauer, 2. a

Tehniški dan kot uvod v veseli december

Tehniški dan je bil izveden v sredo, 27. 11. 2013. Učenci od 1. do 7. razreda so oblikovali voščilnice iz različnih materialov. V prvem razredu so izdelovali miniaturne smrečice z bleščicami in videlo se je, da učenci zelo uživajo. Učenci 8. razreda so pripravljali dekoracijo za šolo, 9. pa sceno za božično-novoletni koncert na obeh lokacijah, v Cirkulanah in Zavrču.

»V sredo, 27. 11. 2013, smo se učenci OŠ Cirkulane-Zavrč zbrali v šoli. Razdelili smo se po skupinah in pričeli z delom. Naš razred se je ukvarjal s sceno za koncert. Delali smo okraske za veliko smreko, ki bo krasila oder na božično-novoletnem koncertu. Najprej smo se razdelili v manjše skupinice in napihnil balone. Nato je vsaka skupina dobila en balon in časopisni papir, ki ga je bilo potrebno natrgati. Pričeli smo s kaširanjem. Pri tem smo uporabljali lepilo iz moke in vode. Na balone smo nalepili štiri sloje časopisnega papirja. Kasneje smo izrezali šest velikih krogov in nanje nalepili fotografije ter naslove znanih slovenskih filmov. Učiteljica šolskega novinarstva je naredila nekaj fotografij. Cel dan sem zelo uživala. Veliko smo se presmejali in sproščeno naredili svoj del naloge.«

Sara Pombeg, 9. a

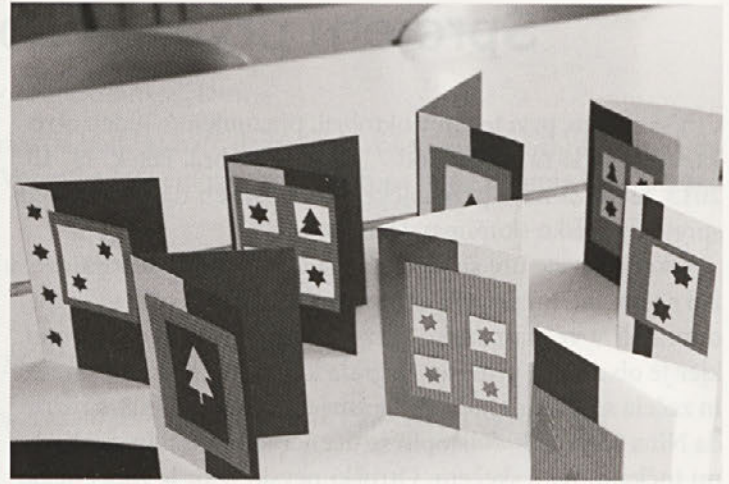
»V sredo smo imeli tehniški dan. Izdelovali smo izdelke za dekoracijo šole in za stojnico ob Barbarinem v nedeljo. Najprej smo se razdelili v štiri skupine. Mi smo izdelovali smrečice, na katere smo prilepili papirnate tulce. Prva skupina je risala smrečice na karton, druga jih je izrezovala, tretja pa jih je pobarvala v zeleno. Ko so se smrečice posušile, je zadnja skupina na njih prilepila kartonaste tulce različnih velikosti. Pri delu sta nam pomagala oba učitelja. Po končanem delu smo morali vse pospraviti in počistiti. Izdelki so bili lepi in tehniški dan mi je bil zelo všeč.«

Urška Brodnjak, 8. a

»V sredo smo imeli tehniški dan. V 7. razredu smo delali voščilnice. S seboj smo morali prinesiti škarje, lepilo in barvni papir. V šoli smo dobili predlogo in jo poslikali. Na sliko smo prilepili zimske motive, ki smo jih izrezali iz barvnega papirja in jih posuli z bleščicami. Počakali smo, da so se posušile. Bile so lepo narejene. Po malici smo izdelke še dodelali in za seboj pospravili. Ob zaključku smo si ogledali zanimivi film. Dan je bil lep in zanimiv.«

Aljaž Petrovič, 7. a

PRAZNOVANJE MOJEGA ROJSTNEGA DNE

Januarja sem imel rojstni dan. Praznoval sem ga v soboto, saj smo v petek imeli še pouk. Preko telefona sem povabil sestrične, bratrance, tete, strice, babice, dedke in sosede. Zbrali smo se ob enajsti uri dopoldan. Za kosilo je mama pripravila moje najljubše jedi: juho, dunajski zrezek in solato. Torta pa je bila nekaj posebnega. Na njej je bila harmonika, res čudovita in še čokoladnega okusa, ki je moj najljubši. Ko smo se posladkali s torto, se je prava zabava šele začela. Igral sem na harmoniko, poslušali pa smo tudi glasbo preko radija. Skupaj z mojimi malimi bratrance Filipom, Jakom in Rokom smo šli v mojo sobo. Tam smo se igrali in ob igri razmetali celo sobo. Ni čudno, saj smo skakali po postelji in se nanjo metali. Ura je bila že pozna, gostje so začeli odhajati domov. Tudi jaz sem bil utrujen in šel sem spat.

Zjutraj pa sem moral pospraviti, kar smo razmetali. Spomini na moj rojstni dan so živi še zdaj.

Jure Bezjak, 5. a

MOJ ROJSTNI DAN

Ko sem se zjutraj zbudila, sem se potrudila in napisala vabila: stricu, teti, babici, dedku, botru in vsem ostalim sorodnikom. Mama je bila zadolžena za sokove, pečenke, solate, perutničke in krompir. Ati je poskrbel za mizo in stole, jaz z mojim bratom Simonom pa za okrasitev in balone. Vsi smo pridno delali, le nama je nekaj balonov počilo. Ko smo imeli vse pripravljeno, so začeli prihajati gostje. Prinesli so darila. S prijatelji smo se šli igrati različne igre. Kmalu je bil čas za kosilo. Po kosilu smo se kopali še v bazenu, to je bilo še posebej zabavno. Noben rojstni dan ne mine brez torte, na moji je bila svečka za devet let. Torta je bila lepa, a tudi zelo okusna. Začelo se je mračiti in povabljeni so začeli kmalu odhajati.

Ko smo se od vseh poslovili, sem v hiši pogledala vsa darila. Utrujena in vesela hkrati sem legla k počitku.

Anja Petrovič, 5. a

Nik Arbeiter, 2. c

Sprejem prvošolčkov v šolsko skupnost

Vsako leto, prvi teden v oktobru, praznujemo Teden otroka. Letos je le-ta potekal od 7. do 11. oktobra. Petek, 11. 10. 2013, je bil za naše prvošolčke prav poseben dan, saj so bili sprejeti v šolsko skupnost učencev.

Okrog devete ure smo se učenci devetega razreda pridružili našim malim prijateljem v razredu, nato pa smo se skupaj odpravili v večnamensko turistično-prireditveno dvorano, kjer je ob našem prihodu zaigrala koračnica. Posedli smo se in začela se je prireditev. Program je vodila učenka 8. a razreda Nina Gorenjak. Nastopili so učenci s plesnimi in glasbenimi točkami ter s skečem. Otroški pevski zbor je zapel nekaj pesmi in tudi našo novo šolsko himno. Sledil je ravnateljčin

govor in podelitev pohval prvošolčkom, ki so morali opraviti tudi nekaj zanimivih zaprseg. Prvošolčki so z nami, velikimi prijatelji (9. razred), še zaplesali.

Po koncu prireditve se je celotna šola odpravila na zelenico, kjer smo posadili lipo, simbol slovenstva. Zraven smo zakopali še kozarec z željami, naše učiteljice pa so zapele pesem Lipa zelenela je. Devetošolci smo še nekaj časa preživeli s svojimi malimi prijatelji, skupaj pomalicali in nato nadaljevali s poukom.

Dan je bil zanimiv in pester, sploh za naše male prijatelje.

Katja Kolednik, 9. a

DOBRE ŽELJE UČENCEV 5. a

Želim, da bi moja družina živela še vsaj 100 let in da bi imeli v šoli več izletov. **Dunja**

Jih imam kar nekaj: da je ati uspešen v službi, da bi se mami naučila bolje kuhati, da bi Andraž uspešno končal 1. razred, da bi moja sestrična Ana imela malo 'cvekov', da bi moja sestra Veronika bila enkrat prva na krosu in da bi moja babi Danica začela bolje hoditi. **Igor**

Želim si večkrat videti svojega brata in da bi vsi imeli dobro službo. **Tamara**

Vsi naj bodo srečni, zdravi, veseli in razigrani. **Žan**

Veselja, zdravja in sreče, sestrična Leja pa naj bo vesela v šoli. **Monika**

Prijaznost drug do drugega, čim manj kreganja in da bi se babica manj jezila, ko so med TV novelami oglesi. **Jure**

Želim manj kreganja atu in mami v letu 2014. **Mitja**

Želim, da bomo še dolgo skupaj držali, dobroto do starejših ljudi in da bi se spominjala še dolgo dedka. **Marina**

Da bi bili vsi srečni, Anžetu pa veliko zdravja. **Niko**

Moji družini želim zdravja in veliko smeha. **Andreja**

Da smo zdravi, ati, da bi imel službo, da se z Ano ne bi kregali in da bi Tina manj jokala in bolj jedla. **Deja**

Rad bi, da se moja družina več skupaj družijo, da si moja mamica vzame več časa za otroke in da ne bi več tako delala. **Dominik**

Moji mami želim srečo, atu pa srečo v službi. Babici, dedku in prababici želim zdravja, Simonu pa dobre ocene v šoli. **Anja**

Veselja, zabave in zdravja želim celi družini. **Tom**

Svoji družini želim, da ne bi bili bolni in da bi se veliko pogovarjali. **Nejc**

Želim, da bi se imeli lepo in da bi bilo vse v redu. Dedku pa želim, da čim prej pride iz bolnišnice. **Alen**

Mednarodni turnir v futsalu za deklice

V Lepoglavi na sosednjem Hrvaškem so 6. decembra v okviru mestnega praznika organizirali mednarodni turnir v futsalu za deklice. Turnirja se je udeležilo sedem ekip, štiri s Hrvaške in tri iz Slovenije, med njimi tudi ekipa OŠ Cirkulane-Zavrč.

Naša dekleta zadnje čase zelo napredujejo in se želijo približati uspehom izpred nekaj let, ko je naša šolska ekipa bila ena najboljših v Sloveniji. Tudi na turnirju v Lepoglavi so se zelo izkazale, saj so dosegle tri zmage in le en poraz, kar je zadostovalo za končno 3. mesto. Glede na to, da je bil turnir kar

močan in so bile vse ekipe kvalitetne, smo z rezultatom več kot zadovoljni. Ta rezultat je dobra motivacija za naprej, saj so punce večinoma še mlade in bodo del šolske ekipe še nekaj let. Ekipo so sestavljale: Nina Potočnik, Viktorija Vidovič, Nika Fijan, Vanesa Furjan, Monika Liber, Mihaela Kokot, Patricija Letonja, Barbara Letonja, Tia Krajnc in Nina Gorenjak.

REZULTATI: 1. OŠ Lepoglava, 2. OŠ Višnjica, 3. OŠ Cirkulane-Zavrč, 4. OŠ Podlehnik, 5. OŠ Bednja, 6. OŠ Videm, 7. OŠ Kamenica

Mentor: **Mitja Vidovič**, učitelj športa

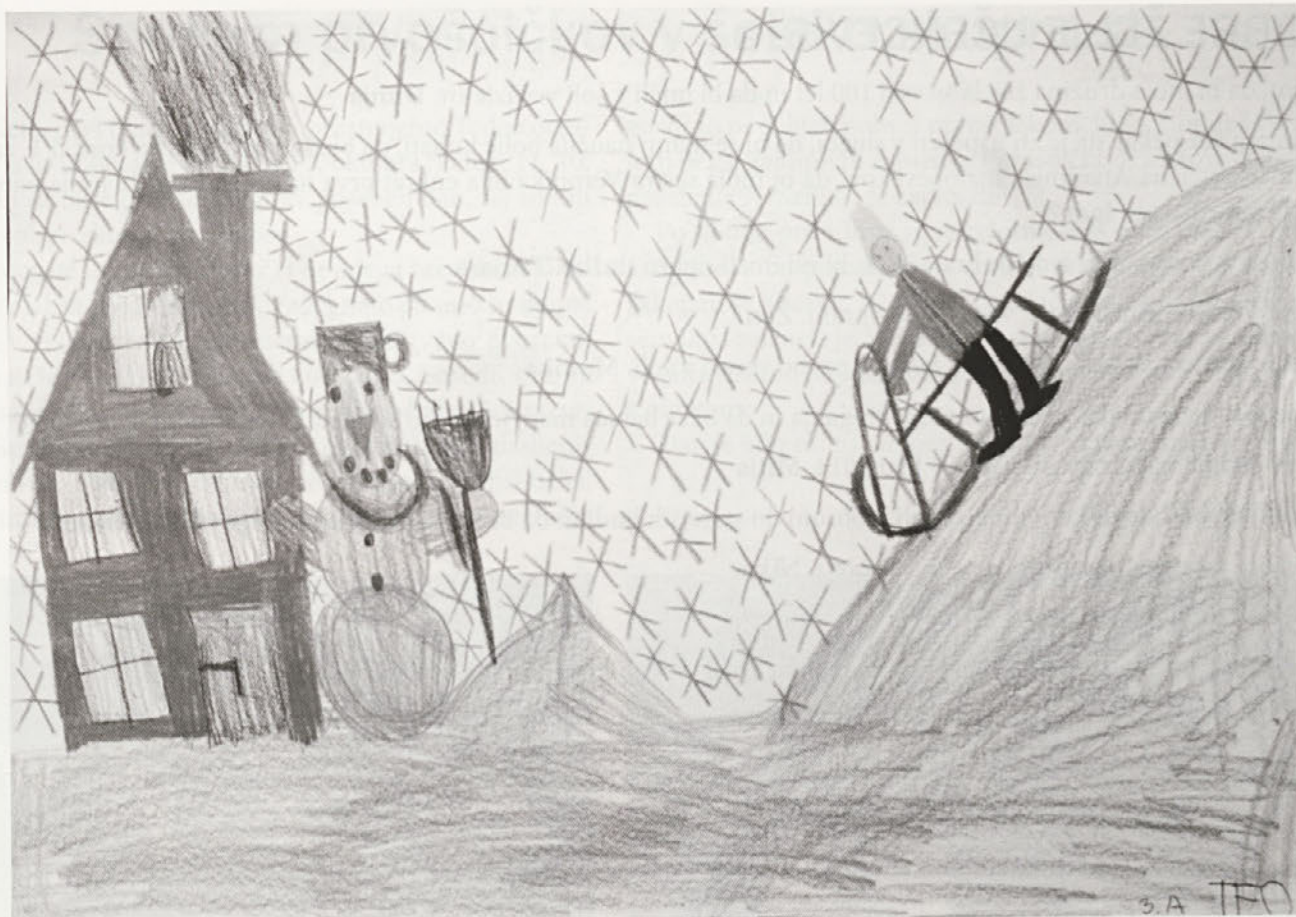

Ekipa deklic OŠ Cirkulane-Zavrč, ki je igrala na mednarodnem futsal turnirju na Hrvaškem

Utrinek s tekmovanja.

Foto: Arhiv OŠ

Teo Črešnik, 3. a

Naravoslovni dan v oktobru »Od pšenice do kruha«

Kaj nam prinaša jesen?

V katere barve je odeta narava?

Kateri so jesenski plodovi?

Kaj je zdrava prehrana (zelenjava in sadje)?

Kako se lahko posladkamo na zdrav način?

Kakšna je pot od zrna do dišečega domačega kruha?

Na ta in številna druga vprašanja so med sproščenim in hkrati odgovornim delom oblikovali odgovore učenci ob pomoči svojih mentorjev, učiteljev razrednikov. Učenci so bili razporejeni v različne skupine po razredih in v gasilskem domu ob osnovni šoli.

Z dvema učencema iz 7. razreda, ki obiskujeta šolsko novinarstvo, Aljažem Petrovičem in Amadejem Fridlom, smo se napotili od razreda do razreda in zbrali nekaj zanimivih informacij, fotografij, ki si jih lahko ogledate v spletni galeriji.

Dan je bil poseben, v zraku je bila radost, sproščenost, učenci pa so na koncu pripravili še razstavo izdelkov v šolski jedilnici. 9. razredi so sodelovali s cirkulanskimi gospodinjami, ki so delo zasnovale v gasilskem domu. Fantje in dekleta so bili zelo aktivni na relaciji kuhinja– osrednji prostor. Spekli so kruh, gibanico, slastne bombetke in žemljice. Pripravili so krompirjeve svaljke in krompirjeve cmoke, kasneje tudi slanike. Jedi so temeljile na krompirjevi osnovi. Delo je odlično potekalo in videlo se je, kako pristno je medgeneracijsko sodelovanje. Ko smo vstopili v prostor, je vse zadišalo. Tam

smo poskusili tudi vroč, slasten krompirček.

Aljaž in Amadej sta se pomešala med učence in učitelje ter na podlagi vprašanj oblikovala sliko dela posameznega razreda. 1. razredi so imeli sadni dan in so oblikovali sadna nabodala; sadje so najprej olupili, lepo narezali in ga nabodli na tanke palčke. Obenem so se lahko posladkali, zapeli kakšno pesmico in se nasmejali drug drugemu.

Tudi v 2. razredu so se odločili za sadno dogodivščino; okušali so kivi, kaki, ananas ... Na koncu so oblikovali sadna nabodala in se posladkali. Zaupali so nam, kaj jim je najbolj všeč. Seveda so tudi nam ponudili slasten zalogaj. Vzdušje v obeh razredih je bilo zelo prijetno, učenci so pripravili polne pladnje maljivih sadnih nabodal.

Tudi 3. razred se je posvetil sadju in njegovim značilnostim. Najprej so se pogovorili o različnih vrstah sadja, oblikovali sadna nabodala, prebrali sestavek o številnih značilnostih in na koncu rešili še križanko. Malo je bilo potrebno napeti možgančke, a to jim je šlo dobro od rok.

4. razredi so bili v pravi akciji. V razredu so imeli šivalni stroj, s pomočjo katerega so sešili vrečke za moko in jih okrasili z barvami za tekstil. Vanje so nasuli moko in tako preverjali primerno količino. V drugem delu so okrasili lesene škatlice, ki so jih pred tem izdelali na tehniškem dnevu. V njih lahko skrijejo kakšen kostanj, oreh ali pa tudi kakšen svoj zaklad ... Škatlice so okrasili s prelepimi jesenskimi motivi. Učenci so bili navdušeni nad delom, najbolj pristrčen prizor pa je bil resen fant za šivalnim strojem ...

5. razred je razmišljal o

kruhu nekoč in danes ter pripravil slastne palačinke. V torek so učenci spekli kruh v šolski jedilnici in moram priznati, da so bili hlebčki, kot da bi jih gledala na polici v trgovini; vsak zase nekaj posebnega in čudovitega. Pogovarjali so se o vrstah kruha, o peki in izdelali lične knjižice, ki so jih slikovno okrasili.

V 6. razredu so oblikovali mozaike iz semen. Pred tem so oblikovali kruh za peko. Že ob vstopu v razred se je

slišala prijetna narodnozabavna glasba: Kruh ponoči spi, so rekli mati mi ... Takšna glasba nam je vsem blizu; radi zapojemo, zaplešemo in tudi zaigramo ... Je zelo pristna, iskrena in govori o temeljnih vrednotah človeškega življenja. Tako kot je Tone Pavček neštetokrat govoril o najpomembnejših stvareh v življenju; o domu, materi, jeziku, kruhu, ki je pomenil srečo, zadovoljstvo, preživetje. Danes se ta pomen izgu-

blja in samo človek je kriv za to. Ko bomo začeli spoštovati osnovne vrednote, se bo rodil lepši svet ...

7. razredi so ustvarjali na temo Od žita do kruha. Učenci so bili razporejeni v skupine in oblikovali zanimive plakate. V pečici smo lahko opazili žemljice in v prostoru je lepo dišalo. Učenci so se pogovarjali o žitu in pomenu kruha nekoč in danes. Vzdušje v skupini je bilo zelo prijetno.

8. razredi so ta dan izkoristili za zanimivo predavanje o žetvi pšenice nekoč. O tem sta veliko zanimivega povedali ga. Ana Černivec in ga. Anica Gomilšek, ki sta si z zanimanjem ogledali tudi novo podobo šole – lepotice. Kasneje je skupina učencev oblikovala plakat, na katerem so bili nanizani pregovori, lepe misli o kruhu in nekaj pristrčnih ilustracij. Učenci so izvedeli veliko zanimivega in novega.

Delo posameznih razredov se je zaključilo s sladkarnjem na šolskem dvorišču, skupinsko fotografijo nasmejanih obrazov in razstavo v šolski jedilnici. Učenci so si v spremstvu učiteljev ogledali izdelke drugih skupin. Ponovno smo se lahko prepričali, da je jesen gospa, ki nas vsako leto bogato obdari in nas opomni, kaj vse nam lahko ponudi narava; mi smo se potrudili in ji v zahvalo priredili lep naravoslovni dan.

Besedilo oblikovali:
Aljaž Petrovič, Amadej Fridl, učiteljica
Irena Vesenjak
 Fotografije: učiteljica
Irena Vesenjak

Pohod prijateljstva 2013

V letošnjem šolskem letu smo pohod izvedli v soboto, 12. oktobra. Na dvorišču gradu Borl se je zbrala kar zajetna množica ljudi s pozitivno energijo; učenci, starši, stari starši, sorodniki in predstavniki šole. Lani je bil pohod oblikovan v okviru športnega dne, letos pa je potekal v okviru projekta Zdrav življenjski slog, ki poudarja gibanje in zdrav pogled na življenje.

Nekaj minut po deseti smo se podali na pot; vodila sta nas učitelj Ivo Zupanič in učiteljica Sonja Majcenovič, ki sta pohodnika, planinca in zelo dobro poznata pravšnje haloške koticke, ki so primerni za takšen pohod.

Pot se je vila med pisanimi vinogradi in gozdovi, po obronkih haloških gričev. Vreme nam je bilo naklonjeno; sonce se je prikazalo izza oblakov; čeprav je noč bila deževna in malo hladnejša, se je naredil zelo prijeten dan. Med potjo je sledila malica iz nahrbtnika, po zadnjem spustu pa smo že zagledali podobo podružnične Marijine cerkvice v Zavrču, ki te omami z lepoto na griču.

Med potjo smo lahko opazovali podobo razkošnega gozda, otroci so bili živahni in razposajeni, med prijetnim klepetom pa se je oko ustavilo tudi na kakšnem gozdnem sadežu; dobri gobarji vedo, kam je treba usmeriti pogled; to je dokazala tudi mama ene izmed naših učenk. In prav je, da kaj takšnega ne izpustimo.

Malo pred dvanajsto smo prispeli na šolsko dvorišče in igrišče OŠ Zavrč. Ob igrišču se je oblikovala dolga vrsta ljudi, ki so željno čakali na dobre, vroče kostanje. Učenci so se razkropili po igrišču, kjer sta jih že čakala učitelja športne vzgoje; Mitja Vidovič in Maja Tašner. V dopoldanskem času sta za njih pripravila številne igre, s katerimi so se zamotili in se kasneje prav dobro zabavali. Starši in učitelji smo navijali in čas izkoristili za kakšen prijeten pogovor. Najuspešnejši učenci so dobili priznanje in lične nagrade.

Na drugem delu igrišča pa so bile pripravljene delavnice za mlajše otroke, kjer so lahko ob pomoči staršev in učiteljev

oblikovali listke za drevo želja, pobarvali kakšen zanimiv jesenski motiv ali izdelali jesensko drevo iz kartona. Zelo zanimive in pristrčne ideje, ki so jih pripravili učitelji podaljšanega bivanja in razredni učitelji.

Skratka, dan je bil čudovit in za vskaga se je nekaj našlo. Na ta način smo pokazali na številne vrednote, ki jih spodbuja in krepi naša šola: razumevanje, prijateljstvo, pomoč, sodelova-

nje ... Na koncu se človek zave, da bi večkrat potreboval kaj podobnega; prijetna srečanja, sproščeno komunikacijo, igro in smeh, stik z naravo. Še posebej v času, ki postaja vedno bolj stresen. Pozdravljamo takšne ideje in si želimo še več podobnega druženja.

Irena Vesenjāk,
učiteljica OPB in ŠNO

BOŽIČNI VEČER

Danes sem spekla piškote in segrela mleko. Vse to sem nastavila pod smreko. Ponoči sem se zbudila in šla pogledat do smreke. Zagledala sem Božička. Povabil me je s seboj in šla sva v njegovo deželo. Odpeljal me je v pravljčni svet. Najprej sva šla v Božičkovo palačo; videla sem palčke, ki so delali igrače. Podarili so mi medvedka. Bila sem zelo vesela. Potem sva šla v njegovo kuhinjo; tam je dišalo po piškotih in potoci. Malo sem se posladkala. Božiček je rekel, da greva počasi nazaj, še prej pa sva zavila v njegovo pisarno, kjer je bilo na mizi na tisoče pisem. Ura je zazvonila in že sem letela čez belo pokrajino proti domu. Božičku sem zaklcala adijo in že ga ni bilo več.

Karin Purgaj, 4. a

Andraž Petrovič, 1. a

BOŽIČNA DOGODIVŠČINA

Nekega zimskega čarobnega večera sem razmišljala, kako rada bi obiskala Božička. Nekaj časa sem še gledala snežinke, nato pa sem se podala na božično dogodivščino. Prišla sem na sever, kjer sem spoznala dobrega moža. Vse mi je razkazal, nato pa me je povabil k sebi domov na mleko in piškote. Nato sva se z njegovimi sanmi in jeleni odpravila po svetu, da bi obdarila otroke. Ko sva prišla do našega doma, sva se spustila po dimniku navzdol. Pustil mi je darila in čarobno izginil. Zjutraj smo doživeli presenečenje. Mami je dobila uhane, očka nov telefon, sestra konja in punčko, jaz pa pulover, za-pestnico in hlače. Vsi smo bili zelo veseli in kasneje smo se odpravili na božični izlet.

Taja Potočnik, 3. a

ZIMA

*Zima, zima, kje si ti,
da mi prineseš nekaj drobnih snežink?
Zima, zima bela,
zakaj zamujaš?
Čakamo te vsi.
Zima, zima, kaj je to?
Vsi te čakamo zaskrbljeno.
Zima, zima, kje si ti?
Oh, tukaj si, v postelji bolna mi ležiš.*

Rebeka Štumberger, 4. a

MOJA PRVA VOŽNJA Z VLAKOM

Nekega dne smo se pri nas odločili, da se bomo peljali z vlakom. Mama je bila zadolžena za pakiranje, otroci pa smo pomagali. Vožnje z vlakom smo se zelo veselili. Ata je opral avto, ta se je svetil kot luna. Odpeljali smo se na železniško postajo v Dornavi. Čez eno uro je prišel vlak, ki smo ga že nestrpno čakali. Vlak nas je odpeljal na Koroško k sorodnikom. Na postaji smo izstopili in se kar peš odpravili do njih, saj ne živijo daleč. Tam smo imeli večerjo, nato pa smo se odpravili spat. Nisem mogla preveč dobro spati, saj je v bližini cesta in prevelik hrup. Zjutraj smo se zbudili že ob šesti uri in po zajtrku smo se spet peš odpravili na železniško postajo.

Z vlakom smo se pripeljali spet v Dornavo, nato pa z avtom proti domu. Ta vožnja mi bo res ostala v lepem spominu.

Dunja Krajnc, 5. a

Ogled mladinskega svetovnega prvenstva v judu v Ljubljani

26. oktobra 2013 smo se nekateri učenci naše šole v okviru projekta Zdrav življenjski slog odpravili v Ljubljano, kjer smo si ogledali mladinsko svetovno prvenstvo v judu, ki je potekalo v športni dvorani Stožice. Iz Cirkulane nas je pot najprej vodila do Destrnika, kjer smo pobrali še učence Osnovne šole Destrnik.

Naša prva postojanka je bila na počivališču Lopata, kjer smo se ustavili za kratkih deset minut, saj nas je čas že preganjal. Vozili smo se še približno pol ure, nato pa smo prispeli pred dvorano Stožice. Najprej smo si ogledali športni kompleks v Stožicah, nogometni stadion in športno dvorano.

Pred odhodom v dvorano smo si ogledali še program, ki ga je za nas pripravila Judo zveza Slovenije. Ena izmed dejavnosti je bila spretnostni poligon. Imeli smo tudi judo trening, s katerim so nam pokazali, kako pravilno padamo pri judu. Nekateri so dobili novo znanje, nekateri pa so ga samo nadgradili.

Ogledali smo si tudi razstavo Hram slavnih slovenskih športnikov. Ko smo prišli v dvorano, smo najprej poiskali sedeže, potem pa smo si ogledali tekmovalne borbe. Med borbami smo si lahko šli kupit kakšen prigrizek ali pijačo. Nekatere borbe so bile zelo napete. Za nekatere je bila ta izkušnja nekaj posebnega, saj so prvič gledali takšne boje ali pa so si jih ogledali le po televiziji. Slikali smo se lahko tudi z olimpijsko zmagovalko Urško Žolnir in njenim trenerjem, dobili smo lahko tudi njun avtogram. Na koncu smo si pogledali tudi podelitev medalj. Po končanem ogledu smo počasi odšli proti avtobusu in se odpeljali v McDonald's, kjer smo si naročili hamburgerje.

Zraven McDonald'sa je bila tudi igralnica, v katero smo se takoj zapodili in se nekaj časa v njej zabavali. Naredili smo tudi nekaj posnetkov.

Po polurnem postanku v McDonald'su smo se odpravili na avtobus in se odpeljali naravnost proti domu. Seveda ni manjkalo zabave, petja in fotografiranja ... Nekateri so se tudi

zaljubili, ampak to ostane med nami.

Še preden smo prispeli domov, smo se ustavili v Destrniku, kjer smo odložili učence OŠ Destrnik. Domov smo se

vrnili ob 23. uri. Dan je bil zelo zabaven in zanimiv. Ta dan se nam je zelo vtisnil v spomin, slikali smo se z znanimi osebam, videli smo, kako se pravi judoisti

bojujejo, in najpomembnejše – vsi smo uživali. Vsi upamo in se veselimo, da ta dan še enkrat ponovimo.

Avtorice: **Nina Gorenjak, Urška Brodnjak, Patricija Letonja, Patricija Petrovič in Natalija Pauko** (učenke 8. a razreda)

Šola juda v Cirkulanah

Judo ima v Cirkulanah že kar dolgo zgodovino in velike dosežke. OŠ Cirkulane-Zavrč je bila med drugim tudi državni prvak v judu, iz Cirkulan pa izhaja tudi veliko odličnih judoistov.

V želji, da bi obudili stare čase in tudi današnjim šolarjem ponudili in približali ta čudoviti šport, smo se povezali z Judo klubom Drava Ptuj. Z mesecem oktobrom smo začeli s šolo juda v novi večnamenski dvorani v Cirkulanah. Odziv je bil zelo dober, saj vadbo redno obiskuje 35 otrok. Treninge vodita trener JK Drava Ptuj Matjaž Matjašič in učitelj športa Mitja Vidovič. Otroci so takoj pokazali, da so zelo spretni, da si že-

lijo gibanja in dokazovanja. Učencem smo ta olimpijski šport približali tudi z ogledom Mladinskega svetovnega prvenstva v Ljubljani, kjer smo spoznali tudi našo zlato olimpijko Urško Žolnir.

Želimo predvsem, da imajo otroci dolgoročno omogočeno redno vadbo, da se naučijo osnov juda, tisti, ki bodo pokazali željo in sposobnosti, pa bodo lahko polagali prve pasove in se pomerili tudi na tekmovanjih.

Verjamemo, da se bo o judu v Cirkulanah še slišalo.

Športni pedagogi OŠ Cirkulane-Zavrč

V oktobru so začeli s šolo juda v novi večnamenski dvorani v Cirkulanah.

Foto: Arhiv OŠ

Cirkulanski gasilci v mesecu požarne varnosti

Cirkulanski gasilci so bili v mesecu oktobru precej aktivni. Organizirali so evakuacijo na osnovni šoli in v vrtcu v Cirkulanah. Prikazali so gašenje začetnega kuhinjskega požara.

Da si gasilci iz sosednjih društev priskočijo na pomoč, tako na intervencijah, kakor na vajah, so dokazali na nenapovedani vaji 17. novembra. Predpostavka je bila, da je vinogradnik vstopil v klet, polno sodov mošta, ki je vrel in oddajal nevarne zadušljive pline. Zastrupil se je s plini. Na štedilniku v stanovanjskem delu vikenda je pozabil na odprtem plinu pripravljeno kosilo. Prišlo je do požara

v kuhinji, ki se je nato razširil na okno in preskočil na leseno ostrešje. Ogrožena sta bila tudi dva sosednja vikenda. V pomoč cirkulanskim gasilcem je vodja intervencije poklical enote iz PGD Zavrč in PGD Bukovci, ki so se nemudoma odzvali.

Vaja je potekala zelo dobro. Na koncu vaje nas je pozdravil poveljnik OP Markovci Milan Majer z ekipo inštruktorjev in predavateljev, ki je ocenjevala celo vajo. Narejena je bila kratka analiza poteka vaje. V PGD Cirkulane smo prepričani, da so take skupne vaje potrebne za spoznavanje gasilske opreme in članov iz sosednjih društev, predvsem pa

Gasilci so v mesecu varstva pred požari na šoli in v vrtcu pripravili evakuacijo, hkrati pa so prikazali tudi gašenje začetnega požara v kuhinji.

za učenje, ki nam prav pride na resničnih dogodkih. Hvala vsem sodelujočim na vaji.

Z gasilskim pozdravom:

»Na pomoč!«

Ivan Tetičkovič,
poveljnik PGD Cirkulane

17. novembra so cirkulanskim gasilcem ob nenapovedani vaji na pomoč priskočili gasilci iz sosednjih društev.

Utrinek z operativne vaje, iz katere so se prostovoljni gasilci lahko znova veliko naučili.

Foto: Arhiv PGD

Slovo od leta presežkov ...

Za gasilce, združene v Območno gasilsko zvezo Ptuj, je leto, ki se poslavlja, polno presežkov. Zraven dela, ki nam ga nalaga področna zakonodaja, smo uspeli na številnih področjih, ki so tesno povezana z našim delom. Uspehi so vidni na vsakem koraku. Velik poudarek vedno znova dajemo izobraževanju. V letošnjem letu smo na različnih nivojih in specialnostih izobrazili preko 200 gasilcev. Zavedamo se, da najboljša

tehnika brez izobraženega kadra ne pomeni ničesar. Na kongresu GZ Slovenije, ki je potekal meseca maja v Kopru, smo izvolili novo vodstvo. Ponosni smo, da je del ožje vodstvene ekipe tudi poveljnik naše gasilske zveze Zvonko Glazar, ki je prevzel zelo zahtevno nalogo podpoveljnika GZS.

Leto 2013 je tudi leto, ko se je odvijala gasilska olimpijada. Zaradi dosežkov slovenskih ekip, predvsem pa hajdoških

gasilk in gasilcev, nam bo za vedno ostala v prijetnem spominu. Še toliko bolj, ker je večino priprav za olimpijado potekalo na področju OGZ Ptuj, prav tako odhod in prihod slovenske reprezentance v in iz Francije.

Veliko časa smo namenili delu z mladimi, ki skozi druženja, na taboru mladine, tekmovanjih in kvizih, odkrivajo lepote gasilskega dela. Na takšne načine jih pripravljamo za kasnejše operativno

delo.

Gasilstvo smo predstavili v trgovskem centru Qlandia. Takšnega pristopa smo se prvič poslužili, saj tako uspešno promoviramo naše delo in organiziranost. Promocijo bomo zagotovo še nadgrajevali.

V tem letu nam je prizanesla tudi narava, ki ni pokazala vse svoje neizmerne moči in velikokrat človeške nemoči.

Težko je v nekaj stavkih povzeti vso opravljeno delo. Želel sem povedati, da smo vsi skupaj lahko ponosni na naše gasilce. Leto 2014 pomeni le nadaljeva-

nje začrtane poti in dela na tej poti.

Naj vam bo leto, v katerega stopamo, naklonjeno, polno drobnih iskric, polno notranjega bogastva in s tem tudi osebnega zadovoljstva.

OGZ Ptuj

Z veliko začetnico zapisan športu

Pisalo se je leto 1985, ko se je Milan Voglar iz Maribora z družino preselil v svoj rojstni kraj, k Sveti Barbari, in si v Pristavi pri Cirkulanah zgradil novi dom. To so bili časi, ko so bile Haloze še slabo infrastrukturno razvite, o razvoju športne infrastrukture pa so razmišljali le redki. Milan je že takrat zbral pogum; kot aktiven v politiki je predstavljal slogan, v katerem je omenjal infrastrukturo, šport in kulturo, kar bi bilo po njegovem potrebno povezati in k temu pritegniti čim več ljudi.

V Cirkulanah šport v istih letih ni imel neke tradicije, zato je bilo potrebno narediti prve konkretne korake in ustanoviti društvo. Milan je okrog sebe uspel zbrati ljudi, ki jim je bila ideja o ustanovitvi športnega društva všeč. Februarja 1993 se je zgodil ustavni zbor. Milana so izvolili za prvega predsednika

in hkrati tudi za predsednika gradbenega odbora, saj je bilo potrebno razmišljati tudi o športnih objektih, kar bi lahko veliko doprineslo k razvoju športa. V društvu so si med prvimi nalogami zadali izgradnjo športnega igrišča, a še prej so iskali primerno parcelo / lokacijo nedaleč od središča Cirkulan, kjer bi lahko vse to postavili.

Po Milanovi zamisli je nastal obsežen načrt športnega stadiona z vsemi objekti; v tistih časih kar malo neverjeten, saj je vključeval tudi posebno atletske stezo, planirane pa so bile še naravne, zelene tribune (od teh zadnjih zamisli je danes bolj malo ostalo). Milan je prepričan, da bi se dalo marsikaj urediti z manj betona, a ob tem kaj hitro doda, da je pa pozitivno, da Cirkulane imajo sodobno urejen športni park in da je športu predanih veliko domačinov.

Nepozabni so spomini Milana Voglarja na leta, ko so v Cirkulanah šele začeli začenjati zgodbo o športu.

Nekatere zamisli iniciativne ekipe so ostale bolj na papirjih, ampak začetniki so ŠD Cirkulane našli primeren prostor v Cirkulanah, tam postavili prvo infrastrukturo in prispevali nešteto svojih prostovoljnih ur.

»ŽOGA NI BILA EDINA ZA-DEVA. V DRUŠTVO SMO GLEDALI ŠIRŠE.«

»Šport nam je vedno veliko pomenil. Brez športa skoraj živeti nismo znali. V Mariboru je bila zgodba drugačna. V Cirkulanah smo bili povsem na začetku in sam osebno sem ob vrnitvi v domači kraj želel tem ljudem, tem krajem dati nekaj pozitivnega. Imel sem jasno vizijo, veliko željo po napredku, imel sem zagon in veliko

Foto spomin na prvo nogometno tekmo z domačo ekipo na novem igrišču v Cirkulanah, ko so že imeli svoje trenerje.

Milan v družbi svojega sorodnika, znanega slovenskega animatorja, ilustratorja, pisca stripov Mikija Mustra.

Foto: Zasebni arhiv Voglar

idej. Danes sem zelo, zelo ponosen, da smo v Cirkulane vse od ustanovitve društva veliko pridobili. Življenje je tudi zaradi športa postalo drugačno, več je bilo družabnosti, začeli smo organizirati prve nogometne nočne turnirje, hodili smo na tekmovanja, uvedli smo zimsko rekreacijo, plesno in šahovsko sekcijo, pa tudi strelsko smo imeli. Žoga torej ni bila edina zadeva. V društvu smo gledali širše in kmalu opozorili nase.

Naše društvo je bilo kot neka »valilnica« ostalih društev in klubov v Cirkulane. Zares sem ponosen, da sem bil del te uspešne športne zgodbe, ki pa jo danes nadaljuje mlajša generacija,« pravi Milan Voglar ob 20-letnici Športnega društva Cirkulane.

Za svoje delo in prizadevanja si je Milan pred leti prislužil kar nekaj športnih priznanj, kar mu veliko pomeni, a največ to, kar je društvu uspelo tudi

z njegovimi zamislili in pomočjo. V prijetnem klepetu pove, da je dušo in srce pustil v športu, vse pa je naredil za svoje ljudi, za te kraje, ki jih nosi v svojem srcu. Čeprav se je pred leti umaknil iz športnih vrst, pa je ljubezen ob svoji družini našel v ŠRC Šumici, nedaleč od doma, v naravi, kjer veliko ustvarja in neizmerno uživa.

TM

Novičke iz planinskega društva

Med številnimi dogodki, ki so se odvijali v naši občini v času martinovanja, smo tudi člani Planinskega društva Cirkulane izvedli že tradicionalni Martinov pohod. Kljub slabemu vremenu smo se, sicer v majhnem

številu, odpravili dobre volje na našo pot.

FOTO: DARKA JURGEČ

Utrinek z letošnjega Martinovega pohoda, ki je bil zaradi slabega vremena slabše obiskan. Foto: Arhiv PD

Daljši postanek smo imeli pri cerkvi Svete Ane, kjer smo si ogledali tudi notranjost cerkve.

Po vrnitvi v Cirkulane smo prisostvovali krstu mošta v večnamenski dvorani. Kljub dežju smo preživeli lep dan.

V mesecu novembru smo gostili člane Planinskega društva Preddvor, ki so želeli spoznati naše kraje. Vodili smo jih po tretji etapi Bračičeve planinske poti. Bili so navdušeni nad urejenostjo naše poti in nad prelepo na-

ravo, ki nas obdaja.

Vse člane in ostale občane, ki bi želeli kakršne koli informacije, obveščamo o uradnih urah društva. Te potekajo vsako prvo nedeljo v mesecu od 9.00 do 11.00 v društvenem prostoru večnamenske dvorane. Informacije o društvu lahko pregledate tudi na naši spletni strani.

Vsem občanom želimo srečo, zdravje, zadovoljstvo in varno hojo v letu 2014. Pridružite se nam.

Upravni odbor Planinskega društva

Še en dan krompirjevih jedi

Že drugo leto zapored je Društvo gospodinj Cirkulane organiziralo Dan krompirjevih jedi, na katerem smo pripravljali jedi iz krompirja. Nekaj jedi je bilo narejenih po receptih naših babic. Z dogodkom smo znova dokazali vzorno sodelovanje med Društvom gospodinj in Osnovno šolo Cirkulane-Zavrč.

Na isti dan je na osnovni šoli potekal naravoslovni dan na temo Od moke do kruha.

Naše gospodinjje so pomagale učencem devetega razreda pri pripravi raznih dobrot iz moke in tudi iz krompirja. Zelo velik poudarek je bil, da učenci čim več ustvarjajo sami pod budnimi očmi gospodinj, ki so spremljale vsak njihov gib. Tako so gospodinjje pripravile krompirjev golaž, slastne slivove cmoke, ocvrte svaljke, nepogrešljiv pomfrit in čips. Z učenci so pripravile še polnozrnat kruh, žemljice, gibanico in našo specialiteto – oprešak

Gnetemo pod nadzorom.

Fantje se ne damo.

ali ocvirkovko. Pri tem delu so gospodinje z nasveti pomagale učencem ustvarjati te njihove dobrote. Bilo je prav lepo videti, kako testo gnetejo mladi. Vse te dobrote so bile na ogled na razstavi v šolski jedilnici. Obiskali so nas tudi naši najmlajši iz vrtca. Pogostili smo jih s krompirčkom, zadovoljni pa so odšli z obljubo, da prihodnje leto spet pridejo.

Da pa gospodinje presentijo tudi vse druge občane, so dokazale na Martinovanju v večnamenski dvorani. Za vse obiskovalce so napekle obilo slastnih dobrot, ki jih znajo s pridnimi rokami pripraviti le one.

GOSPODINJE SE TUDI IZOBRAŽUJEJO Z MOTOM ŽIVIMO ZDRAVO

Tudi izobraževanje našim gospodinjam ni tuje. Marljivi

vo obiskujejo predavanja na temo Živimo zdravo v organizaciji Zdravstvenega doma Maribor. Predavanja potekajo vsak petek v prostorih šole, zaključek predavanj pa bo predvidoma januarja.

Da ne pozabim, v občini niti ene prireditve, na kateri gospodinje ne bi sodelovale. Vedno pripravijo dobrote za vse udeležence in želimo si, da bi tako ostalo tudi v bodoče.

Ob praznikih, ki so pred nami, pa se prav posebej potrudijo, saj pri vsaki hiši za diši po dobrotah, narejenih iz srca. Pa naj jim bo lepo praznovanje.

Vsem gospodinjam v novem letu, ki prihaja z vso naglico, želim zdravja, sreče in obilo zadovoljstva ter družinske sreče.

Ivan Tetičkovič,
tajnik društva

Gospodinje presentile na Martinovanju.

Predavanja o zdravem načinu življenja so vedno zanimiva.

Na kuharski delavnici so se oglasili tudi najmlajši iz vrtca.

Amila Lisičić, 1. a

Leto presenečenj

Vinogradniki smo tudi letos uspešno opravili trgatve modre kavčine pri Sveti Ani v Velikem Vrhu. Posebnost naše trgatve potomke najstarejše trte na svetu je, da povabimo vse vinogradnike, ki imajo posajen cepič naše trte.

S seboj prinesejo najboljši grozd, ki so ga pridelali. Vinogradniki tekmujejo, kdo ima najtežji in najboljši grozd. Nekateri ne prinesejo samo enega grozda, ampak večjo količino grozdja. Grozdje natančno stehamo in zabeležimo, kateri vinogradnik je njegov lastnik. K temu grozdju dodamo še grozdje naše trte in grozdje iz učnega vinograda, ki ga imamo pod cerkvijo Sv. Ane v Velikem Vrhu. Sedaj obsega tri terase. Poleg 26 različnih sort vinske trte imamo tudi nasad češenj. Pri obdelovanju te parcele se srečujemo s številnimi prijetnimi in včasih tudi z neprijetnimi dogodki.

UČENCI OŠ CIRKULANE SO POMAGALI PRI SAJENJU TRSOV

Najlepši dogodek letos je bilo sodelovanje z učenci šestega razreda Osnovne šole Cirkulane, ki so nam pomagali posaditi nekaj novih trsov, čigar prvo grozdje bodo lahko poskusili ob zaključku šolanja v Cirkulanah.

Sredi poletja nas je presenetil orkanski veter, ki je poškodoval drevesa in strehe, prizanesel pa ni niti brajdam, ki so bile posajene ob cerkvi v Velikem Vrhu. Celotno konstrukcijo je veter podrli na tla. Čeprav smo poskušali rešiti pridelek, smo morali kasneje vse trse posekati. Upamo, da nam bo na tem mestu uspelo

posaditi nove brajde, saj so marsikateremu obiskovalcu v poletni vročini nudile prijetno senco.

Letos smo nestrpno in veselo pričakovali prvi pridelek nekaterih sort v vinogradu, a to veselje so v času trgatve zamenjale žalost, jeza in razočaranje. Malo že tudi obup. Že od začetka, ko smo posadili prve češnje, se srečujemo s težavnim sosedom ali bolje rečeno s sosedom. Naše delo in s tem pridelek vedno znova ogroža, pomendra in uniči čreda koz, ki se sicer pase na sosednji parceli, a le-ta ni dovolj dobro zaščitena, da živalim ne bi uspelo priti skozi. Ne samo da so spomladi uničile mlade češnje, tudi skozi vse leto jim diši listje vinske trte ter slivovi in jablanovi poganjki. Nič drugače ni bilo jeseni, ko nas je že pred trgatvijo pričakal vinograd skoraj brez grozdja. Grozdje je bilo uničeno na trsu in pomendrano po tleh. Tudi jablane okoli župnišča niso kazale nič boljše slike. Sadeži so bili nametani po tleh, veje oglodane, listja do določene višine ni bilo več. K sreči je bilo nekaj trsov modre kavčine zavrtih v mrežo, da smo vsaj to grozdje ob trgatvi lahko pobrali in 'sprešali' v skupni sod.

OSREDNJA MARTINOVA PRIREDITEV V CIRKULANAH, NAJ MARTIN JE POSTAL ANTON BRATUŠEK

Mesec se je hitro obrnil in že smo pričakovali Martinovanje v Halozah oziroma osrednjo Martinovo prireditev v Cirkulanah. Po tradiciji stari Naj Martin pripravi pogostitev za upravni odbor društva in vse predhodne Martine, na kateri je

Učenci OŠ Cirkulane so pomagali pri sajenju trsov v učnem vinogradu.

Naj Martin X. Zvonko Bratušek v cerkvi Svete Ane.

Foto: Zvonko Arnečič

izredna seja društva, kjer se izbere novi Naj Martin. Letos smo izbrali Antona Bratuška ali po domače Korenskega Zvonka iz Cirkulan. Zvonko je bil eden od ustanovnih članov društva in je že veliko let aktiven na različnih področjih v domačem kraju. Ima tudi svoj vinograd v Paradižu. Zvonko je svoj mandat začel na Martinovo v Cirkulanah, ko je bil stari kletar razdolžen in je od župana občine Cirkulane prejel pooblastilo, da lahko opravlja funkcijo kletarja občine Cirkulane. Tudi njegov mandat bo trajal predvidoma eno leto.

Že drugi dan po Martinovanju v Cirkulanah ga je

čakala prva obveznost. Pri nedeljski maši pri Sveti Ani je dekan Emil Drev blagoslovil mošt, ki so ga vinogradniki darovali za potrebe cerkve. Po maši je mlado vino potrebno poskusiti in Zvonko je poskrbel, da ni nihče ostal žejen.

Čeprav nam je za Martinovo nekoliko zagodlo vreme, to ni pokvarilo druženja in dobrega sodelovanja med različnimi društvi v našem kraju. Tudi v prihodnje so bomo morali več družiti, sodelovati, si pomagati in predvsem se pogovarjati med seboj. Za društveno dejavnost sedaj niso zlati časi, saj vsi vemo, da je veliko pomanjkanje sredstev povsod, ne

samo v društvih. Zato bomo organizatorji morali prisluhniti drug drugemu, se dogovarjati med seboj in verjetno marsikatero dogodke združevati in pripravljati v skupni organizaciji. Le tako bomo lahko prenesli finančno breme, ki nastane ob vsaki prireditvi.

»NEGA VINA LETOS PRECEJ ZAHTEVNA«

Po martinovem smo dobili mlado vino in sedaj je tudi čas, da ta naš izdelek analiziramo, ugotovimo napake

in še pravočasno ukrepamo. Zato smo v društvu organizirali tri delavnice, na katere smo povabili različne strokovne sodelavce, ki so poleg kemijske analize vina opravili tudi senzorično oceno vzorcev in svetovali, kako ukrepati ob določenih napakah in boleznih vina. Ker je bila letos letina zahtevna, bo tudi nega vina precej zahtevna. Značilnost letnika so predvsem nekoliko nižje sladkorne stopnje vin in pa višje kisline.

Bližajoči se praznični čas je idealna priložnost, da s svojimi dragimi naz-

dravimo s kozarčkom dobrega vina in se posladkamo z dobrotami, ki jih pripravljajo naše gospodinje. Čas je, da se umirimo in pozabimo na stresni vsakdan. Uživajmo v lepih trenutkih, zadovoljni bodimo z majhnimi stvarmi in potrudimo se osrečiti druge.

Kot je zapisal avtor Heinz G. Konsalik: *Brez sreče bi bilo življenje kakor juha brez kosti.*

Pa srečno!

Za DVS Haloze:

Suzana Arnečič Zamuda

Čebele se pripravljajo na počitek – čebelarji pa na naslednjo sezono

Čeprav se leto počasi poslavlja in temperature padajo, čebele izkoristijo vsaki trenutek za izlet. Najdeta se še cvetni prah in voda; po-

trebno je nahraniti zadnje žerke. Letošnjo jesen smo nakrmili in zazimili nekoliko več družin, glede na lanski pogin. Čebelarji smo

zdravili vsak po svojih močeh (kot predvideva predpis NVI), saj je bila cena za nekoliko boljše zdravilo 6–8 €, kar pa ni bila garancija, da bodo čebele preživele varojo.

in vrtec v Cirkulanah ter Dijaški dom Ptuj, kjer so otroci s prilagojenim programom. Vsem smo podarili 21 kg medu, zloženske o čebeljih pridelkih, nekaj plakatov, ogledali pa smo si tudi film o čebelah. Čebelarji smo dodali nekaj informacij o društvu, čebelah in zdravilnosti pridelkov. Na koncu smo skupaj zaužili malico, ki je bila tokrat res domača: mleko, med, domači kruh in maslo. Med zajtrkom se je opazilo, da otroci niso preveč navdušeni, ko vidijo pred seboj med,

8. decembra so se tudi predstavniki ČD Cirkulane udeležili sv. maše, posvečene zavetniku čebelarjev sv. Ambrožu. Pri maši so že po tradiciji sodelovali s prapori in v čebelarskih oblekah.

Foto: Mojca Zemljarič, Št. tednik

Utrinek s srečanja čebelarjev v Markovcih.

Foto: Mojca Zemljarič, Št. tednik

Milan Kolednik, predsednik ČD Cirkulane, je otrokom na OŠ Cirkulane na Tradicionalnem slovenskem zajtrku predstavil društvo, povedal veliko zanimivega o čebelah in zdravilnosti pridelkov.

domači kruh in mleko. Starši, ta pristop do domače hrane bomo morali spremeniti.

PRIPOROČILI SMO SE SV. AMBROŽU

8. decembra smo se udeležili sv. maše, posvečene zavetniku čebelarjev sv. Ambrožu. Pri maši smo sodelovali s prapori in v čebelarških oblekah, v organizaciji ČD Markovci. Po maši je sledilo srečanje pri njihovem čebelnjaku.

Društvo še naprej organizira sestanke vsak prvi po

nedeljek v mesecu ob 18. uri v sejni sobi (stara občina), upravni odbor pa se sestaja po potrebi.

Ker se bliža začetek novega leta, želim vsem občanom srečno in zdravo novo leto ter da bi zaužili čim več domačega medu in ostalih čebeljih produktov. Pazimo na naravo in še preostale čebele, saj smo vsi skupaj vedno bolj ogroženi.

NAJ MEDI!

Milan Kolednik,
predsednik ČD Cirkulane

Nekaterim je pravi domači zajtrk teknil ...

Rejci drobnice z veliko novih znanj v novo leto

Društvo rejcev drobnice Haloze je v mesecu juliju na gradu Borl organiziralo tradicionalni že 11. Ovčje-kozji bal. V kulturnem programu so nastopili Mladi veseljaki in mlada pevka Minea. Obiskovalce pa so nagovorili predsednik društva Ivan Hemetek, župan občine Cirkulane Janez Jurgec, podžupan občine Zavrč Janko Lorbek in mag. Marjeta Ženko.

Na balu smo razstavili ovce in koze, ki jih redimo člani društva. Prikazali smo striženje ovc in podelili priznanja za Naj rejca leta 2013. Strokovna komisija je v kategoriji »A« – rejci do 15 živali – za Naj rejca razglasila Jožeta in Štefko Žmavc iz Gradišča. Zakonca Žmavc redita manjšo čredo ovc JSR, vendar je urejenost hleva, pašnikov in predvsem skrb za živali resnično vzorna. Tistim, ki se šele odločajo za rejo ovc, priporočamo, da si to kmetijo ogledajo.

V kategoriji »B« – rejci nad 15 živali – je bila že drugič najboljša kmetija rejca Milana Koreza iz Jelovic. Na

kmetiji redijo okrog 60 ovc jezersko-solčavske pasme. Urejenost kmetije in pogoji bivanja živali so lahko za vzgled, kako morajo biti urejene večje reje.

Na balu so na stojnicah svoje izdelke ponudile kmetije domače obrti in z dopolnilno dejavnostjo. Dogajanje so popestrili člani KK Borl s svojimi kočijami in jahalnimi konji. Za dobroto sta poskrbela gostinca. Kljub slabemu vremenu in ostalim prireditvam si je bal ogledalo več kot tisoč obiskovalcev. Žal lahko ugotovimo, da je bila to v letošnjem letu tudi edina prireditev pred gradom Borl, nekoč ponosom tega dela Haloze.

V SEPTEMBRU NA STROKOVNI EKSKURZIJI

Člani društva smo se v soboto, 21. septembra, udeležili 11. razstave in ocenjevanja avtohtonih slovenskih pasem ovc in koz. Istočasno je potekalo prvo ocenjevanje in razstava ovc istrske pramenke, ki je značilna za primorsko, kraško in notranjsko področje. Na vzor-

Rejci drobnice iz Haloze so bili tudi letos uspešni organizatorji Ovčje-kozjega bala na Borlu.

no pripravljeni prireditvi, ki je potekala v okviru kmečke tržnice, je bilo razstavljenih 100 živali najboljših rejcev posameznih pasem.

Na kmečki tržnici je bilo na 90 stojnicah možno poskusiti kmečke dobrote kmetij iz kraško-notranjske regije in izdelke dopolnilne dejavnosti iz ostale Slovenije. Med temi sta bila tudi naša člana Erna in Bojan Korošec z volnenimi izdelki ročne proizvodnje.

V Ilirski Bistrici se je tega dne odvijalo tudi 18. državno prvenstvo v striženju ovac. Naše društvo sta na tem tek-

movanju zastopala dva člana, in sicer Damjan Drobnič in Jernej Kokol, oba v kategoriji strojnega striženja. Damjan je za las zgrešil finale in se uvrstil na 5. mesto, Jerneju pa je ob bučni podpori navijačev uspel preboj v finale, kjer je osem ovc ostrigel v dobrih 15 minutah, zaostal samo za profesionalnima strižcema Andrejem Novakom in Andrejem Škrbinom ter tako osvojil tretje mesto. S tem uspehom je postal tudi prva rezerva za nastop na svetovnem prvenstvu na Irskem.

Po poti domov smo si še ogledali turistično kmetijo

Ivankotovi v Premnu. Gre za vzorno urejeno kmetijo s ponudbo domače hrane in vin. Kmetijo sta mlada gospodarja uredila tudi s pomočjo sofinanciranja lokalne skupnosti občine Ilirska Bistrica in evropskimi denarnimi sredstvi. Domača občina je asfaltirala cesto do turistične kmetije, kjer se dnevno menja nekaj sto obiskovalcev. Čez vikende in v turistični sezoni pa so skoraj polno zasedeni.

Društvo se je v mesecu novembru v sodelovanju z mag. Marjetko Ženko odpravilo na ekskurzijo v Zgornje Savinjsko dolino, v Solčavo in tamkajšnjo okolico. Seznanili smo se z rejo avtohtone pasme jezersko-solčavskih ovc in si ogledali prikaz polstenja

volne in izdelovanje izdelkov iz nje. V Solčavi smo si ogledali Središče za trajnosti razvoj – Rinka. Zatem smo obiskali dve kmetiji, na katerih gojijo avtohtoni pasmi jezersko-solčavskih ovc, zraven še redijo avtohtone slovenske pasme: krško-poljski prašič, krave cike. Na ekološko-turistični kmetiji Loger v Savinji je bilo posebno zanimanje tudi za biološko rastlinsko čistilno napravo. Na kmetiji Brglez smo se seznanili z rejo čistokrvne črede jezersko-solčavskih ovc. Ovce čez leto pasejo na visokogorskih pašnikih, prezimijo pa v dolini. Posebnost te reje je, da ovce strižejo spomladi in jeseni.

Na vseh letošnjih ekskurzijah smo si nabrali veliko novih znanj, ki nam bodo

pomagala pri našem delu. Ob koncu leta se zahvaljujemo vsem za sodelovanje in spremljanje našega dela.

Vsem občankam in obča-

nom občine Cirkulane želimo vesele božične praznike in srečno novo leto.

Ivan Hemetek,
predsednik DRD Haloze

Katarina Golc, 4. a

Okronali smo ribiškega carja

Če smo se Vam v prejšnji številki glasila samo na kratko predstavili, Vam lahko tokrat ponosno povemo, da naša sekcija aktivno deluje in še tekmuje. Tokrat smo cirkulanski ribiči izvedli prvo obljubljen tekmo za ribiškega carja občine Cirkulane.

Tako smo se nedeljskega hladnega dopoldneva zbrali pogumni ribiči na našem mestu in s kančkom upanja za dober ulov pričeli tekmovanje. Pred začetkom smo bili ponovno seznanjeni s pravili tekmovanja, nato smo izvedli žreb za lovna mesta, potem pa pogumno zasedli svoja

mesta in na sodnikov žvižg pričeli s triurnim tekmovanjem. Vreme nam tudi tokrat ni bilo najbolj naklonjeno, saj nam je veter močno nagal, zato je bilo dogajanje ob plovcu toliko manj vidno. In tako kot ribiči neradi priznamo, smo dogajanje spremljali tako pri levem kot tudi pri desnem sosеду, ob tem pa si seveda potihoma močno želeli, da bi se na našem plovcu vendarle pojavil kakšen mogočen kapitalc. Sprva je bilo dogajanje dokaj umirjeno, ravno na sredini tekme pa se je pričela akcija »zibanja«. S prvo akcijo je pričel najmlajši udeleženec tekmovanja Nejc Kralj, ki »nam je dal vetra«. Njegova borba s kapitalcem je bila dokaj napeta, saj se ujeti kapitalc nikakor ni želel predati z lahkoto. A ker je naš najmlajši ribič že zelo spreten pri vihtenju ribiške palice, je kapitalcu dal jasno

Najmlajši ribič Nejc Kralj prebudil kapitalce.

vedeti, da se mora predati.

Ob tem moramo omeniti, da je tekma za ribiškega carja popolnoma drugače zastavljena kot običajna tekma. Za sodelovanje na ribiškem tekmovanju za ribiškega carja lahko sodelujejo samo člani naše sekcije, medtem ko lahko na prostem tekmovanju sodelujejo tudi nečlani. Pomembno je povedati tudi pravila, ki jasno določajo, kdo postane ribiški car. Torej, tokrat ni zmagovalec tisti z najtežjim skupnim ulovom, temveč tisti ribič, čigar ena sama riba doseže največjo težo. In tukaj znajo biti oči ribičev dokaj zavajajoče, saj se morajo ribiči, v primeru več ujetih kapitalcev, premišljeno odločiti, katerega bodo stehali.

Ko se je vreme končno malce umirilo, smo tudi drugi ribiči prišli na svoj račun. Kapitalci so se končno pustili ujeti

Nejc in njegova velika riba.

Kronanje ribiškega carja.

Spremljevalci z ribiškim carjem Martinom Hrnčičem.

in smeha je bilo obilo. Z našimi ulovi je tekma postajala vedno bolj zanimiva, napeta in neodločena. Tri ure tekmovanja in sedenja na vetru nam je zagotovo minilo prehitro, sploh ob takšnih zanimivih dogodkih, ki smo jih bili deležni. Ob končnem žvižgu sodnika smo ribiči lahko odložili svoje palice in pričel se je najbolj vznemirljiv dogodek dneva – tehtanje. Priznati moramo, da smo ujele zelo lepe, dobro rejene in izmuzljive kapitalce, saj so navsezadnje odločali le majhni grammi. In kot se za vsako tekmo spodobi, smo tudi tokrat izvedli malce zanimivejše podeljevanje. Ribiškega carja smo odeli s krono, plaščem in železno sulico, pri tem pa mu podelili laskavi naziv, ki ga bo moral opravičiti na naslednji tekmi ali pa celo naziv predati nekomu drugemu, ki bo takrat imel večjo srečo, znanje ali v šali rečeno, prebrisanost nad najtežjim kapitalcem.

Ribiči smo, kljub majhni udeležbi, nad izvedenim tekmovanjem vsekakor

Vsi udeleženci tekmovanja v družbi carja.

Foto: Simona Milošič

zadovoljni. Za konec bi se želel še enkrat zahvaliti vsem ribičem, ki so s svojim ulovom lahko dokazali, tako sebi kot tudi širši publiki, da v našem ribniku vendarle živijo veliki in zdravi kapitalci. Ker pa je pred nami zimski čas in s tem tudi hladnejši ter krajši dnevi, bo naša sekcija tokrat malce počivala, vse tja do pomladi. Potem pa ponovno vljudno vabljeni, ko bomo ribiči iz svojih garaž in podstrešij privlekli svoje palice ter pričeli z novimi aktivnostmi ob domačem ribniku.

Simon Milošič, predsednik Ribiške sekcije ŠD Cirkulane

Ana Zavec, 1. a

Druženje ob peki palačink

V Radioklubu Cirkulane S59DDR septembra že tradicionalno organiziramo Druženje ob peki palačink z namenom druženja in okušanja palačink. V času trgatve ga organiziramo tudi zato, ker imamo nekaj trt in grozdje odlično paše k palačinkam, tudi kot nadev v palačinkah. Da pa nam ptiči ne bi pojedli še tistih nekaj jagod, smo letos prvič postavili tudi Klopotec S59DDR.

Letos smo se srečali v nedeljo, 15. septembra 2013, v klubski prostorih Radiokluba Cirkulane v Pohorju pri Cirkulanah. Druženje je bilo celodnevno, saj smo prijetno združili s koristnim. Ob 9. uri smo začeli za postajami in s klubskim znakom S59H v sklopu tekmovanja S5 maraton. Naredili smo nekaj zvez (QSO-jev) z drugimi radioamaterji, nekaj zvez pa smo naredili tudi s posebnim klicnih znakom S523EB v sklopu promocije Evropskega prvenstva v košarki (EUROBASKET2013).

Ko se je bližala 14. ura in se je tekmovanje zaključevalo, se je začela peka palačink. Najprej smo s peko palačink pričele Mateja in Katarina Golc ter Urška-S55UM.

Kmalu zatem sta se nam pridružila Bruno-S58OB in Lizika-S58OE, ki je tudi letos presenetila z okrasitvijo in predstavitvijo krožnika, polnega palačink, ter Anton in Dagmar Krajnc, ki sta imela tudi letos odlično marmelado.

Ob peki in okušanju palačink smo se spomnili tudi na rojstni dan gospe Štefke Kotnik, ki ga je praznovala pred dnevi. V ta namen ji je Lizika-S58OE spekla odlično torto, vsi skupaj pa smo ji zaželeli vse najboljše.

Rojstni dan pa ni bil edini razlog za slavlje. V letošnjem letu nam je v Radioklubu Cirkulane končno uspelo urediti in postaviti antenski stolp, ki ga je ob tej priložnosti krstil predsednik Radiokluba Cirkulane Toni-S57MAK.

Pozno popoldan se nam je pridružilo še nekaj obiskovalcev, zato so s peko palačink pričeli še ostali peki: Jernej-S59KM, Toni-S57MAK, Alojz-S54LRC, Jože Jauk, ponovno pa sta pekla tudi Bruno-S58OB in Lizika-S58OE. Palačinke smo mazali z različnimi namazi, od različnih vrst marmelad do čokoladnega namaza, namaza z orehi, v nekatere palačinke pa smo dali tudi grozdje.

Lizika-S58OE pripravlja krožnik, poln palačink.

Ob zaključku druženja so vsi peki palačink prejeli tudi hvalne diplome.

Letos je bilo rekordno število pekov palačink, kar je dokaz, da pečemo odlične palačinke. Hvala vsem, ki ste kakor koli pomagali pri izvedbi. Se vidimo prihodnje

leto!

Utrinke naših aktivnosti si lahko ogledate na: <https://picasaweb.google.com/radioklub.cirkulane>

Urška Mrgole-S55UM in Mateja Golc

Foto: Arhiv S59DDR

Obiskovalci srečanja Druženje ob peki palačink.

Peki palačink S59DDR.

S59DDR

S59H
S55TVC**VABILO****RADIOKLUB CIRKULANE VABI NA****TEČAJ ZA RADIOAMATERJA OPERATERJA 2014,**

ki bo potekal od januarja do marca 2014 v večnamenskih prostorih v Cirkulanah in v klubskih prostorih v Pohorju (pri Cirkulanah).

Tečaj bodo vodili izkušeni mentorji in predavatelji.

Na tečaj se lahko prijavite:

- po navadni pošti na naslov Radioklub Cirkulane, Pohorje 25 a, 2282 Cirkulane,
- po elektronski pošti radioklub.cirkulane@gmail.com,
- oboje s pripisom **TEČAJ ZA RADIOAMATERJA 2014.**

O datumu prvega srečanja boste obveščeni naknadno.
Starostna omejitev je od 10 let naprej.

Ostale informacije:

Vpis v tečaj in gradiva stanejo 20 €, za člane Radiokluba Cirkulane je brezplačno.
Postopek izpita za člane radioklubov stane 12,5 €, za ostale 25 €.
Članarina za Radioklub Cirkulane je 10 €, za učence in dijake do 18 let je brezplačna.

Predsednik
Radiokluba Cirkulane:
Toni Štumberger-S57MAK

Radioklub Cirkulane
Pohorje 25 a, 2282 Cirkulane
radioklub.cirkulane@gmail.com
www.cirkulane.hamradio.si

TRR pri NKBM: 04202-0001374136
Matična številka: 2219549
Davčna številka: 12501158
I.B.A.N.: SI56 0420 2000 1374 136

prostovoljstvo.org

POLICIJA SVETUJE

Uporaba pirotehničnih sredstev, da ali ne?

Obdobje, ko se veselimo ob dobrotah iz domačih pečic in ki prinaša občutke toplote ter obilico smeha, prekine pok petard in zgodi se otroški jok. Zgodba, znana iz prazničnih dnevnih časopisov.

Ob prižiganju petard ne pomislimo na posledice, ki bodo nastale in prizadele nas ali ljudi ob nas, našega najbližjega ali našega pasjega – mačjega ljubljence. Ne pomislimo na duševno zdravje ljudi ali živali, ki jih pok prestraši. Zabava? Pomembna je le-ta.

Otroci in mladostniki! Počutite se opaznejše med vrstniki, ko uporabljate pirotehniko.

Gre za motečo vsiljivo navado uporabnikov teh sredstev, ki s svojim dejanjem vsiljujejo svoje sebično početje, ki zadovoljuje samo svoje potrebe. Če povzamem, uporaba teh sredstev je namenjena zgolj proti drugim, ni namenjena samemu sebi, je sebično dejanje, ki prizade ne ljudi in živali ob nas. Gre torej za svoje zadovoljstvo pri opazovanju reakcije drugih, ki se ob tem ustrašijo.

Kljub temu da je tudi uporaba pirotehniko vrsta praznovanja novoletnih praznikov, še ne pomeni, da je to opravičljivo, sprejemljivo in v mejah etičnega.

Živali si zvokov pirotehniko ne znajo razlagati med zvoki nevarnosti ali navidezne nevarnosti, zato jih sprejemajo kot konkretno nevarnost. Videz strahu, stresa, neobvladljivosti, nenadzorovanega bega, včasih tudi smrti, lahko privede do ogroženosti ljudi, ki so po naključju prisotni.

Zaradi telesnih poškodb, ki pogosto pridejo pri objestni uporabi pirotehniko, prosimo starše, skrbnike, učitelje in druge, da s svojim obnašanjem in zgledom ter neuporabo teh sredstev, z opozarjanjem na tovrstno nevarnost poskrbijo, da do takšnih poškodb ne bi prišlo.

Zakon o eksplozivih in pirotehničnih sredstvih prepoveduje prodajo, posest in uporabo ognjemetnih izdelkov, čigar glavni učinek je pok. Uporabljajo se lahko tista pirotehnična sredstva, katerih glavni učinek je svetlobni efekt, in se smejo uporabljati med 26. decembrom in 2. januarjem. Kljub temu je uporaba še vedno omejena v strnjenih stanovanjskih naseljih, zgradbah, vseh zaprtih prostorih, v bližini bolnišnic, v prevoznih sredstvih za potniški promet ter na javnih shodih in prireditvah. Predvidena globa za kršitev določb o uporabi pirotehničnih izdelkov je od 400 do 1200

evrov.

Veliko nevarnost predstavljajo petarde s črnega trga, saj so vprašljive kakovosti, pri čemer se lahko uporabniki poškodujejo. Opozoril bi tudi na veliko moralno odgovornost oseb, ki kupujejo take petarde, saj so izdelane v tovarnah, kjer uporabljajo kot glavno delovno silo delo otrok. Poškodbe uporabnikov so najpogosteje raztrganine dlani, opekline in poškodbe oči.

Kljub prizadevanju policije se moramo zavedati, da je neprimerna uporaba pirotehničnih izdelkov skupni problem, zato vas prosimo, spoštovani bralci, da s svojim zgledom in opozarjanjem pomagata tudi vi.

Vsem bralcem v svojem imenu in v imenu PP Gorišnica želim srečno in predvsem varno novo leto 2014.

Robert Ovčar,
vodja policijskega okoliša

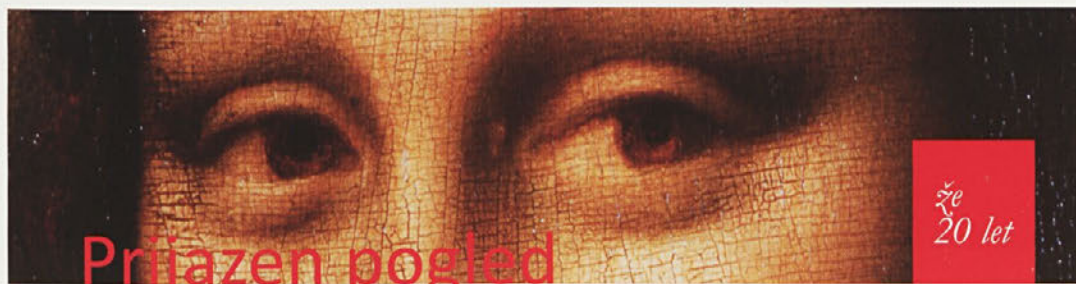
Petarda je otroku poškodovala oči in prste. Bo še lahko postal pilot, strojevodja, kuhar ...?

Oslepitve, opečeni prsti, požari, prestrašeni sosedi ... Je vredno poka petarde?

Petarda je zanelila požar in družina je za praznik ostala brez doma. Ima tudi vaš otrok samo piratko v žepu?

Prijazen pogled

na vaše premoženje

že
20 let

Naše storitve: fizično in tehnično varovanje, varovanje javnih zbiranj, izposoja prenosne alarmne naprave (v času vaše odsotnosti), trgovina (prodaja gasilnikov, ...), servis in montaža varnostnih sistemov, protipožarno varovanje, servis gasilnikov (v delavnicah in na terenu), izvajanje meritev, preizkušanje in tehnični nadzor hidrantnih omrežij.

NOVO SERVIS IN MONTAŽA SISTEMOV VAROVANJA

Da bi strankam zagotovili celovito storitev varovanja, smo dvajsetletnim izkušnjam dodali montažo in servisiranje vseh sistemov varovanja.

VARGAS-AL d. o. o.
Tovarniška cesta 10, 2325 Kidričevo

www.vargas-al.si
Tel.: (02) 7995411

ČLAN SKUPINE TALUM

KO NAM ZA PREMOŽENJE NI VSEENO

*Zlati časi bodo,
če sivino vsakdana sami pozlatimo
s poštenim delom in dobroto,
ji s smehom vdihnemo lepoto
in s prijateljstvom iskrenim
nežnost, srečo. mir, toplino.*

Vesel božič Vam želimo,
v novem letu pa veliko zdravja, sreče, miru
in zadovoljstva.

Občina Cirkulane

